

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1988-1989

7 DECEMBER 1988

ONTWERP VAN DECREET

houdende oprichting van een Vlaamse Huisvestingsmaatschappij

VERSLAG

**namens de Commissie voor Huisvesting en Stadsvernieuwing
uitgebracht door de heren J. De Seranno en H. De Loor**

DAMES EN HEREN,

Uw Commissie voor Huisvesting en Stadsvernieuwing heeft vijf vergaderingen gewijd op 8 november, 10 november, 22 november, 24 november 1988 aan de bespreking en goedkeuring van dit ontwerp van decreet.

Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer R. Van Rompaey.

Vaste leden : de heren J. De Seranno, C. Marchand, M. Olivier, mevrouw M. Panneels-Van Baelen, J. Van Looy, R. Van Rompaey ;
de heren H. Adriaensens, H. De Loor, G. Mommerency, A. Op 't Eynde ;

de heren J. Buchmann, G. Sprockeels, W. Taelman ;
mevrouw F. Brepoels, de heer P. Vangansbeke.

Plaatsvervangers :

de heren J. Ansoms, G. Beerden, J. De Roo, mevrouw T. Merckx-Van Goey, de heren J. Van Eetvelt, J. Van Hecke ;
de heren G. Bossuyt, V. Peuskens, M. Schoeters, J. Van Elewyck ;
de heren A. Denys, R. Deswaene, E. Flamant ;
mevrouw N. Maes, de heer J.-P. Pillaert.

Zie :

148 (BZ 1988)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

– Nrs. 2 tot 4 : Amendementen

**1. UITEENZETTING DOOR DE HEER L. WALTNIEL
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTELIJKE
ORDENING EN HUISVESTING**

1. HISTORIEK

De wet van 28 december 1984 tot afschaffing of herstructurering van sommige instellingen van openbaar nut voorziet in de afschaffing van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting (NMH) en van de Nationale Landmaatschappij (NLM). Hun taken, goederen, personeelsleden, rechten en verplichtingen worden overgedragen aan de Gewesten.

Op dat ogenblik werd de vraag gesteld of er één dan wel twee Vlaamse opvolgers zouden komen voor de NMH en de NLM. Het probleem werd dan opgelost door bij decreet van 1 juli 1987 tijdelijk — voor een duurtijd eindigend op 31 december 1988 — een Vlaamse Landmaatschappij en een Vlaamse Huisvestingsmaatschappij op te richten. Tevens werd de Vlaamse Concertatiecommissie voor de Sociale Huisvesting opgericht. Deze Commissie diende de Vlaamse Regering vóór 30 juni 1988 te adviseren over de toekomstige structuur.

Op 22 juni 1988 heeft de Vlaamse Concertatiecommissie een advies uitgebracht in verband met een gehele of gedeeltelijke reorganisatie van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en van de Vlaamse Landmaatschappij. De Commissie oordeelde dat het aangewezen was te komen tot één enkele Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en tot één Maatschappij voor de Landinrichting.

De Vlaamse Executieve heeft zich op 13 juli 1988 principieel akkoord verklaard met het voorstel van de Concertatiecommissie.

De achtbare voorganger van de Gemeenschapsminister, de heer Paul Breyne, heeft vervolgens bij de Vlaamse Executieve een ontwerp van decreet ingediend houdende oprichting van één Vlaamse Huisvestingsmaatschappij die in het Vlaamse Gewest, in de plaats zal treden van de NMH en de NLM. De Vlaamse Executieve verklaarde zich op 5 augustus 1988 principieel akkoord met dit ontwerp van decreet.

In aansluiting hiermee werd het advies van de SERV en van de Raad van State aangevraagd en bekomen.

Bedoeld ontwerp van decreet werd nadien overgezonden aan de Vlaamse Raad.

2. HET ONTWERP VAN DECREET

Zoals reeds gezegd beoogt het ontwerp de oprichting van een instelling van openbaar nut, die in het Vlaamse Gewest en wat de Sociale Huisvesting betreft in de plaats zal treden van de NMH en de NLM.

Door de oprichting van de nieuwe maatschappij kan de regionalisering van genoemde Nationale Maatschappijen en de daarmee gepaard gaande overdracht van personeel, goederen, rechten en verplichtingen, evenals het verder uitvoeren van lopende werven en opdrachten, op een ordentelijke wijze worden georganiseerd, teneinde de continuïteit van voormelde maatschappijen en hun diensten maximaal te verzekeren.

Overeenkomstig de bepalingen van de wet van 28 december 1984 tot afschaffing of herstructurering van sommige instellingen van openbaar nut, worden de administratieve en geldelijke rechten van de over te nemen personeelsleden,

reglementair verworven in de instelling van oorsprong (NMH of NLM), formeel gewaarborgd door de Vlaamse Gemeenschap.

Het decreet maakt verder geen melding van de instellingen van openbaar nut opgericht door het decreet van 1 juli 1987. Aangezien deze instellingen niet operationeel zijn geweest wegens het uitblijven van de effectieve overdracht van de taken en het personeel van de Nationale Maatschappijen heeft het geen zin een bijkomende overdracht te doen naar deze nieuwe maatschappijen. Zij worden trouwens overeenkomstig het decreet van 1 juli 1987 vereffend op 31 december 1988. Het saldo van hun rekeningen zal derhalve overgedragen worden aan het Vlaamse Gewest en geen gevolgen hebben voor de werking van de nieuwe maatschappij.

De nieuwe maatschappij, de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) zal, zonder haar burgerlijk karakter te verliezen, worden opgericht in de vorm van een naamloze vennootschap. Het Vlaamse Gewest, de provincies gelegen in het Vlaamse Gewest en de erkende maatschappijen kunnen inschrijven op het kapitaal van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij.

De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij zal een instelling van categorie B zijn in de zin van de wet van 16 maart 1954.

De Raad van Bestuur bestaat uit 11 leden. De Vlaamse Executieve benoemt en ontslaat de Voorzitter, de Vice-Voorzitter en de overige leden van de Raad van Bestuur.

De VHM kan leningen aangaan binnen de perken en onder de voorwaarden te bepalen door de Vlaamse Executieve. Zij verleent de erkenning aan de met een sociaal doel opgerichte maatschappijen die werkzaam zijn in het Vlaamse Gewest.

De VHM oefent een positieve voogdij uit over evenge-noemde vennootschappen, met andere woorden zij kan de beheersorganen van bedoelde vennootschappen verplichten te beraadslagen over bepaalde aangelegenheden en zelfs zich in de plaats stellen.

3. WAT DIENT NU NOG TE GESCHIEDEN ?

Vaststelling van de statuten en het personeelskader van de VHM. Tegen 15 november 1988 zou de Vlaamse Concertatiecommissie hierover een advies uitbrengen.

Met betrekking tot de erkende vennootschappen van de NMH en de NLM dienen modelstatuten voor de NV en de coöperatieve vennootschap te worden opgesteld. Deze maatregel zal het de erkende vennootschappen mogelijk maken hun statuten — indien het nodig blijkt — aan te passen aan genoemde modelstatuten.

Met het oog op de oprichting van de VHM moet er voorzien worden in :

- de aanstelling van een Raad van Bestuur ;
- de benoeming van commissarissen-revisor ;
- de aanstelling van commissarissen ;
- het verlijden van de akte van stichting voor een notaris.

Deze summiere opsomming, die niet limitatief is, bevat de voornaamste maatregelen die moeten genomen worden vóór 31 december 1988, datum van de oprichting van de nieuwe VHM.

Voor de Vlaamse Gemeenschap en voor de sociale huisvesting in het bijzonder is de oprichting van deze VHM van zeer groot belang. De Gemeenschapsminister neemt zich voor het nodige te doen opdat deze operatie tijdig tot een goed einde zal worden gebracht.

II. ALGEMENE BESPREKING

Bij de aanvang van de bespreking wordt door een lid betreurd dat het ontwerp van decreet zich beperkt tot het omschrijven van de structuren die zich met het sociaal huisvestingsbeleid zullen inlaten. Hij mist echter een duidelijk geformuleerde doelstelling.

Het is ondenkbaar dat men de werking van twee instituten als de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en de Nationale Landmaatschappij die reeds meer dan een halve eeuw met een eigen finaliteit in aparte structuren hebben gefunctioneerd kan rationaliseren in één enkele maatschappij zonder een nieuwe visie te ontwikkelen op de taak van deze nieuwe maatschappij.

Welk aandeel krijgt de eigendomsverwerving in de sociale huisvestingssector ? Hoeveel huizen moeten worden gebouwd ? Waar ? Ziet men de samenhang van de huisvestingssector met ruimtelijke ordening, vervoer, openbare werken ?

Het huisvestingsbeleid is al te lang bepaald door de huisvestingsmaatschappijen en te weinig door de bevoegde Minister en het Parlement dat de middelen en de jaarlijkse begrotingswetten bepaalt. Sedert De Taeye en Brunfaut heeft eigenlijk geen grondig politiek debat plaats gehad over de rol die inzake woningbouw aan de overheid wordt toebedeeld. Voortaan zijn dat het Vlaams Gewest, de provinciebesturen, de gemeentebesturen en intercommunales.

Er wordt nog op gewezen dat stadsrenovatie een andere aanpak en andere en meer aangepaste structuren vereist dan deze voor de huisvesting en de herwaardering op de platte landsdorpen.

Bij wijze van algemene opmerking verklaart de Gemeenschapsminister dat in de sector van de sociale huisvesting zeer veel problemen rijzen. Het ontwerp van decreet creëert enkel een nieuw instrument dat een zeer belangrijke rol zal spelen bij de oplossing van de bestaande problemen en bij de realisering van nieuwe beleidslijnen. Men mag niet verwachten dat dit met de goedkeuring van het ontwerp van decreet automatisch gebeurt.

BASISOPTIE : EEN VLAAMSE HUISVESTINGSMAATSCHAPPIJ EN EEN VLAAMSE LANDMAATSCHAPPIJ

Een lid vraagt waarom men van de regionalisering van de twee nationale maatschappijen geen gebruik heeft gemaakt om ze te fusioneren. Eén maatschappij met daarin een afdeling huisvesting en een afdeling ruilverkaveling en landinrichting was evengoed denkbaar.

De Gemeenschapsminister verwijst in dit verband naar het advies van de Vlaamse Concertatiecommissie wier taak het onder meer was voorstellen te formuleren over de gehele of gedeeltelijke reorganisatie van de NMH en de NLM. Zij opteerde voor de oprichting van een VHM en een VLM. De Vlaamse Executieve heeft dit advies aangenomen en in het ontwerp van decreet bekrachtigd.

Als lid van de Vlaamse Executieve en gelet op het advies van de Concertatiecommissie, en ook op persoonlijke gronden, is de Gemeenschapsminister voorstander van twee maatschappijen omdat nu eenmaal de activiteiten „huisvesting” enerzijds en „landinrichting” anderzijds zeer uiteenlopende facetten vertonen die ieder een specifieke benadering noodzaken.

Hierbij doet een lid opmerken dat de meningen in de Concertatiecommissie zeer gevarieerd waren. Zo sprak een bepaald lid van bedoelde commissie zich uit voor een fusie van de beide maatschappijen wat de sector van de sociale huisvesting betreft. Hij zag dit wel in de optiek dat een Vlaamse Landmaatschappij als instelling voor landbouwwontwikkeling en plattelandsontplooiing ook een actieve rol zou vervullen inzake grondbeleid op het platteland, voor de vernieuwing van dorpskernen en voor kleinschalige woningplantingen. In het ontwerp zijn van de laatst vernoemde activiteiten enkel de taken „die betrekking hebben op de bewoning, de inrichting en de uitbating van agrarische en direct agrarisch gebonden bedrijven” opgenomen.

Volgens een ander lid is de samenhang tussen huisvesting, plattelandszorg en landinrichting in landelijke dorpen zeer groot. Juist om die reden ware het samenblijven van huisvesting en landinrichting in één maatschappij aangewezen.

OPDRACHT VAN DE VLAAMSE HUISVESTINGSMAATSCHAPPIJ

Ter verduidelijking van de vragen van enkele leden welke taken de VHM zal uitvoeren, verstrekt de Gemeenschapsminister volgende gegevens.

Zoals ondermeer blijkt uit het verslag van de Concertatiecommissie zullen de taken die zullen overgenomen worden van de bestaande Nationale Maatschappijen zijn :

NMH	NLM
— Via erkende maatschappijen voorschotten verstrekken voor de bouw van gegroepeerde huurwoningen	- Via erkende maatschappijen voorschotten verstrekken voor de bouw van collectieve werven van koopwoningen
Actief in steden en stedelijke gemeenten	Actief, in principe op het platteland
— verhuren van deze woningen	— nihil
— verkoop van huurwoningen aan huurder (verkoopverplichting)	verkoop van de in groepsbouw opgerichte eensgezinswoningen
— bouwt eveneens woningen voor rechtstreekse verkoop, onder belofte van aankoop	— nihil
— nihil	— hypothecaire leningen verstrekken aan particulieren voor de aankoop, bouw of herstel van kleine landeigendommen
— doet aan sociale bouwverkaveling	— idem
— legt grondreserves aan	— idem
— doet aan herwaarderingsverrichtingen	— doet aan herwaarderingsverrichtingen
— toezicht en voogdij over de erkende vennootschappen	— idem

STRUCTUREN

In het ontwerp is de dubbele taak van de VHM omschreven : het ter beschikking stellen van huurwoningen enerzijds en het bevorderen van eigendomsverwerving door particulieren anderzijds. Deze dubbele opdracht zal, zo wel in de structuur, als in de organisatie, als in de toewijzing der kredieten, duidelijk worden onderscheiden en gewaarborgd.

Verskillende leden wijzen tijdens de bespreking op deze dubbele taak en structuur. Zo ook zou (cf. Stuk 148 (BZ 1988) – nr. 1 blz. 10) worden gestreefd naar de gelijkwaardigheid van beide taken en een evenwichtige verdeling van de middelen hiertoe. Hoe zal men deze evenwichtige verdeling van middelen over beide taken in de hand werken ?

De Gemeenschapsminister is van oordeel dat het binnen het bestek van het huidig ontwerp van decreet moet kunnen volstaan met het omschrijven van de dubbele doelstelling van de op te richten VHM. Het overige moet beleidsmatig gebeuren.

Een lid ziet een tegenstrijdigheid tussen de oprichting van één enkele VHM die belast wordt met alle huisvestingsopdrachten zonder onderscheid en de formulering van artikel 6 tweede lid „Bij de uitvoering van de in het eerste lid vermelde taken zal, in de structuur en de organisatie van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, en in de toewijzing van de kredieten, de verplichting, eensdeels huurwoningen ter beschikking stellen en anderdeels de eigendomsverwerving door particulieren te bevorderen, worden onderscheiden en gewaarborgd”. Deze tekst laat uitschijnen dat er twee onderscheiden maatschappijen, één voor verhuring en één voor eigendomsverwerving zullen zijn.

Volgens andere leden is de tweeledigheid aangewezen om het dubbel objectief te beklemtonen, temeer omdat blijkbaar geen fusie wordt gepland tussen de bestaande erkende maatschappijen van verschillend type.

In de Commissie wordt erop gewezen dat in dit ontwerp van decreet ook niets is voorzien dat een beletsel zou vormen dat de erkende gewestelijke maatschappijen van beide typen hun geëigende activiteit zouden kunnen verderzetten.

Welk zal het aandeel van de huurwoningen en dit van de koopwoningen zijn ?

De tekst van artikel 6 komt volgens de Gemeenschapsminister hierop neer dat de Vlaamse Executieve bij de vaststelling van de begroting uitdrukkelijk zal moeten vaststellen welke kredieten naar huurwoningen gaan en welke kredieten naar koopwoningen. Dit wordt uitdrukkelijk bevestigd door de Memorie van Toelichting (artikel 6, voorlaatste lid).

Aangezien in het kader van het huisvestingsbeleid zowel de eigendomsverwerving als het ter beschikking stellen van huurwoningen moeten aan bod komen, moet dit onderscheid ook duidelijk tot uiting komen in de structuur en de organisatie van de diensten, ook in de boekhouding, van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en in de toewijzing van de kredieten.

Hij is de mening toegedaan dat men de erkende vennootschappen moet aansporen tot verkoop van huurwoningen. Het voordeel van deze politiek is dubbel : enerzijds een kapitaalrecyclage, anderzijds een vermindering van de lasten.

HUISVESTINGSCODE

Een lid leest in het advies van de Raad van State dat deze instelling vanuit wetgevingstechnisch oogpunt verkiest de toepasselijke bepalingen van de Huisvestingscode in het ontwerp op te nemen. De Executieve heeft deze aanbeveling niet opgevolgd. Wat is hiertoe de reden ?

Volgens de Gemeenschapsminister volstaat het hierbij te verwijzen naar het tweede lid van artikel 6 van de Memorie van Toelichting dat luidt als volgt : „De algemene opmerking terzake van de Raad van State is niet helemaal in overeenstemming met het advies dat door dezelfde Raad werd uitgebracht met betrekking tot een vroeger voorontwerp van decreet (dat het decreet van 1 juli 1987 is geworden). De Raad had daarin immers uitdrukkelijk erkend dat uit het toenmalig ontwerp duidelijk bleek dat het ging om de opdrachten van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en van de Nationale Landmaatschappij. Onderhavig ontwerp is even duidelijk. Aangezien het evenwel de opdrachten van beide Nationale Maatschappijen (zoals ze vermeld zijn in de Huisvestingscode) samenvoegt, lijkt het niet opportuun om nominatim te verwijzen naar de verschillende, meermaals overlapende, bepalingen terzake van de Huisvestingscode, temeer daar de Vlaamse Executieve reeds het initiatief genomen heeft om de bestaande bepalingen van de Huisvestingscode, onder meer in het licht van de oprichting van de VHM, te verwerken tot een nieuwe Vlaamse Huisvestingscode, die eerlang als een autonoom ontwerp van decreet aan de Vlaamse Raad zal worden voorgelegd.

Een lid is van oordeel dat de Vlaamse Executieve niet bijzonder inventief is geweest. Naar zijn mening is een fundamentele herziening van de Huisvestingscode onontbeerlijk.

De Gemeenschapsminister verklaart nog dat het doel van dit decreet er eenvoudig in bestaat een geëigende opvangstructuur in het leven te roepen, welke bij machte is, voor wat de huisvestingsproblematiek betreft, op 1 januari 1989 de taken over te nemen welke bij de regionalisatie van de NMH en NLM aan het Vlaams Gewest overgedragen worden. Het is zeker niet het opzet de bestaande Huisvestingscode te wijzigen, aan te passen of te verfijnen. Zulks zal dienen te geschieden in een specifieke decreetgeving.

ROL VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE

De Executieve trekt te veel bevoegdheden tot zich ten nadele van de Vlaamse Raad, dit is de mening van veel commissieleden. Praktisch in ieder artikel wordt macht gegeven aan de Executieve, aldus de leden.

De Gemeenschapsminister heeft echter een andere mening en nodigt de Commissie uit de artikelen kritisch te overlopen. Hij denkt met zekerheid te mogen stellen dat in dit ontwerp van decreet geen buitensporige bevoegdheden aan de Vlaamse Executieve worden toegewezen, integendeel. De tussenkomst en de bevoegdheid van de Executieve is niet groter, niet uitgebreider dan het geval is bij andere instellingen van openbaar nut.

FISCAAL REGIME VAN DE ERKENDE VENNOOTSCHAPPEN

Een lid wijst er op dat de erkende vennootschappen enkele fiscale voordelen genieten welke hun zijn toegekend uit

hoofde van hun bijzondere aard (erkend door de NMH, erkend door de NLM). Dit gunstig fiscaal regime is volgens het lid broodnodig voor de leefbaarheid van de vennootschappen. Het lid spreekt de zorg uit dat deze fiscale voordelen voor de door de VHM erkende vennootschappen zouden teloor gaan indien niet tijdig door de Minister van Financiën de nodige aanpassingen aan de fiscale wetgeving worden aangebracht.

De Gemeenschapsminister begrijpt volkomen de zorg van het lid en ziet ook de beperktheid terzake van de regionale wetgever. Hij zal contact opnemen met de Minister van Financiën. Deze problematiek zou door zijn voorganger reeds ter sprake zijn gebracht.

WAALSE REGIONALE HUISVESTINGSMAATSCHAPPIJ

Een ander lid meent dat het nuttig zou zijn de resultaten van de werking van de Waalse Regionale Huisvestingsmaatschappij te kennen. De Gemeenschapsminister heeft de gegevens opgevraagd en zal ze aan de leden bezorgen.

VENNOOTSCHAPSVORM

Enkele leden stelden de vraag waarom de oprichting van de VHM gebeurt onder de vorm van een naamloze vennootschap ? Is er geen contradictie tussen het sociale doel van de VHM en haar juridische vormgeving als handelsvennootschap ?

De Gemeenschapsminister antwoordt :

a) artikel 24 van de huisvestingscode luidt als volgt : „Elke Nationale Maatschappij kan, zonder haar burgerlijk karakter te verliezen, bij wijze van aandelen opgericht worden. Voor al wat niet door haar statuten is bepaald, wordt zij beheerst door de wetten op de naamloze vennootschappen. Haar kapitaal is veranderlijk. Aan de Staat, de Provincies en de krachtens dit besluit erkende maatschappijen, is het veroorloofd in te schrijven voor aandelen van de Nationale Maatschappij” ;

b) de werking van de NMH en NML onder de vorm van een NV heeft in het verleden tot de dag van vandaag, zijn degelijkheid en soepelheid bewezen ;

c) een NV kan soepel werken (inzonderheid wat de overdracht van aandelen en het aangaan van leningen betreft).

KAPITAAL VAN DE VLAAMSE HUISVESTINGSMAATSCHAPPIJ

Op grond van artikel 1, § 2, laatste lid van het ontwerp kunnen de erkende vennootschappen inschrijven op het kapitaal. Ligt het in de bedoeling hierop een beroep te doen ?

De Gemeenschapsminister antwoordt dat dit volgens de tekst technisch mogelijk is. Aangezien de bestuurders op grond van artikel 5 uitsluitend uit afgevaardigden van de provincies en van de Executieve bestaan, en aangezien bij ontstentenis van artikel 5 de erkende vennootschappen op grond van hun bevoegding door de VHM deontologisch, bezwaarlijk deel zouden kunnen uitmaken van de Raad van Bestuur, is de faculteit tot inschrijving op het kapitaal door deze erkende vennootschappen eerder denkbeeldig en dient

deze faculteit te worden beperkt tot het uitzonderlijk geval, al waar een erkende vennootschap tijdelijk een dergelijke inschrijving zou nemen voor rekening van een provincie, die naderhand deze inschrijving zou overnemen. Dit is namelijk het geval geweest voor de huidige Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, alwaar een erkende vennootschap tijdelijk een dergelijke inschrijving heeft verricht.

INWERKINGTREDING VAN HET DECREET

Een lid heeft vragen bij de redactie van artikel 12 dat de inwerkingtreding regelt. Alle logica is hier zoek. De artikelen 1, 2, 3, 4 en 5 zijn van kracht de dag van hun bekendmaking in het Belgisch Staatsblad, de overige artikelen op 1 januari 1989. De libellering van artikel 2 is nochtans van die aard dat een onmiddellijke invoegetrede van dit artikel niet voor de hand ligt. In artikel 6 is sprake van „de datum van overdracht”. Is deze datum 1 januari 1989 ? Kan het een andere datum zijn ? Treedt dit artikel ook in werking op 1 januari 1989 ?

De Gemeenschapsminister wijst erop dat dit artikel de letterlijke overname is van de tekst, die door de Raad van State wordt geadviseerd. Qua legistiek kan deze tekst dan ook bezwaarlijk problemen opleveren.

Wat de logica betreft van dit artikel 12 kan het volstaan erop te wijzen dat de artikelen 1, 2, 3, 4 en 5, waarnaar artikel 12 verwijst, algemene artikelen zijn die ofwel louter vaststellingen zijn (artikel 1, artikel 3) ofwel het kader schetsen van de toekomstige maatschappij (artikel 2, 4 en 5).

Deze artikelen treden in werking op de dag waarop ze in het Belgisch Staatsblad worden bekend gemaakt.

De overige artikelen 6 tot en met 11 treden in werking op 1 januari 1989.

De Gemeenschapsminister verklaart verder dat er inderdaad problemen zijn qua timing. Hij zal zijn uiterste best doen om de timing te eerbiedigen. De positieve inzet van de leden van de Commissie zal op dit punt ten eerste gewaardeerd worden. De notariële akte houdende de oprichting van de VHM zal trouwens waarschijnlijk verleden worden op 29 december 1988. Het ontwerp van statuten ligt klaar.

STATUTEN

De statuten van de VHM zijn van groot belang. Toch wordt de Vlaamse Raad er niet bij betrokken. De Executieve zou door de vaststelling van de statuten het decreet kunnen ontkrachten. Beter zou zijn „vaststelling van de statuten door de Executieve na bekrachtiging door de Vlaamse Raad.”

De vaststelling van een statuut door de uitvoerende macht is een regel, zo ook aan de vaststelling van de statuten van een instelling van openbaar nut, aldus de Gemeenschapsminister. Deze regel geldt zowel voor de nationale Regering als voor de andere Executieven. Het volstaat wellicht enkele voorbeelden te citeren : OVAM, VMWZ enz. Er bestaat geen enkel gevaar dat een Executieve op grond van deze praktijk, eigen aan de uitvoerende macht, de wet of een decreet zou miskennen, aangezien een eventuele miskennning van een wet of een decreet gesanctioneerd kan worden door een verhaal voor de Raad van State. Daarenboven verwijst de Gemeenschapsminister naar artikel 10 van de Huisves-

tingscode dat nog steeds van kracht is. Dit artikel luidt als volgt : „De statuten van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting worden aan de goedkeuring van de Koning onderworpen.” De Minister kan derhalve het voorstel houdende inlassing van de woorden „na bekrachtiging door de Raad” niet bijtreden.

Kunnen de leden van de Commissie inzage krijgen van de ontwerp-statuten van de VHM alvorens de Executieve hierover zal beslissen ?

Gelet op de vigerende praktijk terzake, zoëven geschetst, en op de noodzaak deze statuten voor het einde van dit jaar bij notariële akte te hebben verleden, is het antwoord van de Gemeenschapsminister ontkennend.

Een lid vraagt op welke wijze de tweevoudige taak van de VHM statutair zal worden vertaald ? Een ander lid betoogt dat de huidige statuten van NMH en NLM onderling zeer verschillend zijn. Dit geldt ook voor het personeel van beide instellingen evenals voor het personeel van de door elk van beide nationale maatschappijen erkende vennootschappen. Bij welk stelsel zullen de nieuwe statuten aanleunen ? Welke synthese zal men maken ?

De Gemeenschapsminister schetst de problematiek van de overheveling van het huidig personeelsbestand. (Zie infra p. 27)

VESTIGINGSPLAATS VAN DE VLAAMSE HUISVESTINGS- MAATSCHAPPIJ

Verskillende leden hebben kritiek op de grote **beslissings-**macht die de Vlaamse Executieve zich in dit ontwerp toemeet. Is het nodig dat de Vlaamse Executieve ook de **vestigings-**plaats bepaalt ? Zal er deconcentratie naar de regio's toe zijn ?

Naar analogoie met wat voor andere regionale uitvoerende organismen geschiedde, kan het aangewezen zijn de zetel van de VHM binnen de geografische grenzen van het Vlaams gewest te vestigen. De concentratie van de overheidsdiensten in het hoofdstedelijk gebied geeft trouwens aanleiding tot steeds meer communicatieproblemen.

RAAD VAN BESTUUR

Een lid vraagt waarom de provincies zullen vertegenwoordigd zijn in de Raad van Bestuur ? Dit is nieuw. Welke is de reden om de vertegenwoordigers van de provincies zulke belangrijke rol in het huisvestingsbestel toe te kennen.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat de tekst van artikel 5 van het ontwerp geïnspireerd is door artikel 11 van de Huisvestingscode. Weliswaar is er een zeker verschil in redactie. In de Huisvestingscode wordt er gesproken over de andere aandeelhouders dan de Staat, wat in concreto de provincies betekende. Deze toestand was zo bij de NMH (5 beheerders van de 9 provincies op 11 leden). De tekst van artikel 5 wil deze toestand **klaarder** weergeven (aangezien het gewest Vlaanderen slechts 5 provincies telt, kan men voortaan elke provincie een vertegenwoordiger geven).

Kunnen de erkende vennootschappen zetelen in de Raad van Bestuur van de VHM ?

De Gemeenschapsminister verklaart dat de tekst zelf van artikel 5 van het ontwerp de Executieve niet belet **vertegen-**

woordigers van de erkende vennootschappen te benoemen tot lid van de Raad van Bestuur. Deontologisch hebben zijn voorgangers, en hij deelt deze mening, steeds voorgehouden dat men niet tegelijkertijd controleur en gecontroleerde kan zijn. Er wordt voor al wat dienen kan toch verwezen naar artikel 14 van de statuten van de huidige VHM (besluit van 28 september 1987, Belgisch Staatsblad van 28 september 1987) dat een dergelijke onverenigbaarheid inhoudt.

Andere leden wijzen er nog op dat de provincies nu reeds dicht betrokken zijn bij het sociaal huisvestingsbeleid met studiewerk door de G. O. M. 's, aanvullende bouwpremies, bouwleningen, enz.

ERKENDE VENNOOTSCHAPPEN

Terzake ondervraagd verstrekt de Gemeenschapsminister navolgende inlichtingen over het juridische statuut, de opdrachten en de organisatie van de door beide nationale maatschappijen erkende vennootschappen.

A. De erkende maatschappijen van de Nationale Huisvestingsmaatschappij

Vennootschapsvorm

De erkende vennootschappen zijn burgerlijke vennootschappen die bestaan onder de vorm van coöperatieven of van een Naamloze Vennootschap. In Vlaanderen zijn 118 coöperatieve vennootschappen, 4 NV's en 6 huurderscoöperatieven werkzaam. Zij worden beheerst door de wetten op de handelsvennootschappen voor zover de Huisvestingscode hier niet van afwijkt.

De maatschappijen zijn in het algemeen gesticht door openbare organismen (Staat, Provincie en vooral door gemeenten en OCMW's) en in samenwerking met privé-persoonen. Waar de openbare organismen in het kapitaal participeren zijn ze op een paar uitzonderingen na in de meerderheid in de Raad van Bestuur.

Zij zijn erkend door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting. Dit wil zeggen dat zij de voogdij van deze instelling aanvaard hebben. Dit betekent ook dat de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting hun enige geldschietter is, tenzij de instelling toestemming verleent om bij anderen te lenen.

De NMH verleent haar goedkeuring bij de aanwerving en bevordering van personeel ; zij keurt de wedden goed.

Functies

- de bouw van gegroepeerde woningen ;
- de renovatie van eigen woningen ;
- het beheer van hun patrimonium ;
- de vaststelling van de huurprijzen ;
- de verkoop van woningen ;
- de verkoop van sociale kavels.

Organisatie

- Algemene Vergadering ;
- een Raad van Bestuur met bij de grote maatschappijen een Directiecomité ;

- een Zaakvoerder (soms onder benamingen als gerant, secretaris, directeur) ;
- een personeelsbestand (bij zeer grote maatschappijen kan dit oplopen tot meer dan 100, bij kleinere : soms één zaakvoerder).

Statuut van het Personeel

- de personeelsleden worden aangeworven onder het stelsel van de arbeidsovereenkomsten ; zij hebben bijgevolg het statuut van privé-personeel ;
- er is geen vaste regel wat de wijze van aanwerving van het personeel betreft.

B. De erkende vennootschappen van de Nationale Landmaatschappij

Vennootschapsvorm

De erkende maatschappijen van de Nationale Landmaatschappij zijn burgerlijke vennootschappen die opgericht zijn onder de vorm van coöpertieve vennootschappen. In het Vlaams Gewest zijn 29 erkende maatschappijen werkzaam. Zij worden beheerst door de wetten op de handelsvennootschappen, de huisvestingscode en hun statuten, die door de Nationale Landmaatschappij werden goedgekeurd.

De erkende maatschappijen werden opgericht door openbare besturen (Staat, provincie, gemeenten, OCMW's) soms in samenwerking met privé-personen. De openbare besturen hebben de meerderheid in de Raden van Bestuur.

Zij aanvaarden de controle van de Nationale Landmaatschappij.

Alle erkende maatschappijen hebben een zaakvoerder. Drie zaakvoerders werken echter voor twee maatschappijen, zodat er in het totaal slechts 26 zaakvoerders zijn. Vijf erkende maatschappijen hebben een voltijdse bediende, twee erkende maatschappijen hebben een halftijdse bediende, één erkende maatschappij heeft een voltijdse en een halftijdse bediende. De aanwerving van een bediende is onderworpen aan een voorafgaand advies van de Nationale Landmaatschappij. De vaststelling van de weddeschalen van het personeel van de erkende maatschappijen is eveneens onderworpen aan een voorafgaand advies van de Nationale Landmaatschappij.

De erkende maatschappijen verrichten alle handelingen die in hun statuten voorzien zijn, inzonderheid het bouwen van kleine landeigendommen en het realiseren van herwaarderingsoperaties. De Nationale Landmaatschappij staat zelfs leningen toe.

Sociale kavels

De NLM kan de nodige grondreserves aankopen en deze afstaan aan de erkende vennootschappen die een gedeelte daarna perceelsgewijze aan particulieren kunnen verkopen. In de wijken van kleine landeigendommen en in de sociale verkavelingen wordt de infrastructuur aangelegd door tussenkomst van het Vlaamse Gewest. De percelen worden verkocht aan kandidaten-bouwers die de voorwaarden vervullen om de huisvestingspremie te bekomen.

Organisatie van de erkende vennootschappen

Algemene Vergadering en een Raad van Bestuur. Een College van vennoten is belast met de controle van de vennootschap. Het dagelijks Bestuur is de Voorzitter met de zaakvoerder.

Statuut van het personeel

De personeelsleden worden aangeworven onder het stelsel van de arbeidsovereenkomsten. Zij hebben bijgevolg het statuut van privé-personeel.

Positieve voogdij

Een lid pleit ervoor voldoende autonomie en middelen te geven aan de goed werkende plaatselijke maatschappijen. Zij vormen immers de ruggegraat van de sociale huisvesting. Verschillende leden hebben kritiek op de gebrekkige of slechte werking van sommige erkende vennootschappen. Soms staan deze maatschappijen de bevordering van de sociale huisvesting in de weg uit kortzichtig eigenbelang. Bij voorbeeld grote stukken uitgeruste bouwgronden liggen te verkommeren in afwachting van de ontbrekende fondsen voor het optrekken van woningen, terwijl er in dezelfde streek een tekort is aan sociale kavels. Zou de positieve voogdij inhouden dat men de erkende maatschappijen dwingt deze bouwgeschikte gronden te verkavelen eventueel met indeplaatsstelling ? Omvat de positieve voogdij ook instructies betreffende eventuele fusies van erkende vennootschappen ? Het spreekt toch vanzelf dat het dure gemeenschapsgeld dat met de sociale huisvesting is gemoeid optimaal moet renderen.

De Gemeenschapsminister verklaart dat de 130 door de NMH erkende vennootschappen en de 30 door de NLM erkende vennootschappen een zeer autonome werking ontplooiën met als resultaat zeer uiteenlopende situaties op het stuk van het beleid, de organisatie, de boekhouding. Vandaar dat het ontwerp van decreet voorziet in de mogelijkheid de beheersorganen van de erkende maatschappijen te verplichten over bepaalde aangelegenheden te beraadslagen indien het algemeen belang of de naleving van de wetten, decreten, reglementen of statuten het eisen. Desnoods zal de Raad van Bestuur van de VHM zich in de plaats kunnen stellen van de erkende maatschappij. Deze vorm van positieve voogdij biedt de mogelijkheid een aantal wantoestanden recht te zetten.

Op de vraag van een lid of de erkende vennootschappen reeds worden doorgelicht teneinde hun patrimonium en hun werking te kennen, antwoordt de Gemeenschapsminister dat hij geen kennis heeft van een doorlichting. Wel verwacht hij veel heil van de herziening van de erkenningsprocedure van de erkende vennootschappen. Via het algemeen reglement dat de Vlaamse Executieve opstelt, zal de VHM de plaatselijke maatschappijen erkennen. Op die wijze kan men bij voorbeeld de fusie en de samenwerking van de maatschappijen bevorderen.

HERSTRUCTURERING VAN DE ERKENDE MAATSCHAPPIJEN

Er zijn, volgens een lid, te veel erkende maatschappijen. Men heeft ze ondanks de fusie van gemeenten teveel naast mekaar laten werken. Kan men het oog op een herstructurering bepaalde maatschappijen niet slechts tijdelijk erkennen ?

De Gemeenschapsminister merkt vooreerst op dat deze vennootschappen zich zullen moeten in regel stellen met de modelstatuten (artikel 11). Voor het overige zijn deze vennootschappen autonoom. In het licht van deze gegevens moet vervolgens onderzocht worden hoe en in welke mate deze vennootschappen kunnen geherstructureerd worden en hoe men deze vennootschappen tot fusie kan aansporen waar nodig. Rendement en rationaliteit zullen hierbij bepalend zijn.

Uit de verdere bespreking in de Commissie blijkt dat in de nabije toekomst geen fusies te verwachten zijn tussen de coöperatieven thans aangesloten bij de Nationale **Landmaatschappij** en de vennootschappen erkend door de Nationale Huisvestingsmaatschappij.

Het beheer van de erkende vennootschappen is soms goed, soms slecht. Een herstructurering of fusie dringt zich in bepaalde gevallen op, aldus sommige leden.

Alvorens tot een herstructurering of een fusie over te gaan dient, volgens de Gemeenschapsminister, een grondige doorlichting van de erkende vennootschappen te gebeuren. Aan de Concertatiecommissie werd nu advies gevraagd. Het verslag wordt ingewacht. In het verslag van 22 juni 1988 met betrekking tot de herstructurering van de NMH en de NLM adviseert de concertatiecommissie om in een eerste fase geen fusies of herstructureringen door te voeren tussen erkende vennootschappen van NMH en NLM onderling.

Daarbij mag niet uit het oog worden verloren dat het hier gaat om zelfstandige vennootschappen (N.V.'s of coöperatieven). Slechts op grond van het erkenningsrecht, bedoeld in artikel 11 van het ontwerp, zou een zekere druk kunnen worden uitgeoefend om nuttige herstructureringen of noodzakelijke fusies door te drukken.

Bij deze operatie zal rekening moeten worden gehouden met verschillende criteria onder meer :

- een bepaald volume aan werkzaamheden ;
- een eventuele afbakening van het territorium.

Verschillende leden menen dat het ook in de toekomst in regel niet aangewezen is „heterogene” fusies door te voeren, namelijk de erkende huisvestingsmaatschappijen te voegen bij de gewestelijke maatschappijen, erkend door de vroegere Nationale Landmaatschappij.

Is het niet opportuun het ontwerp te wijzigen in die zin dat er in een gemeente of stad geen twee of meer vennootschappen mogen actief zijn ?

Het antwoord op deze vraag moet gezocht worden in functie van het verslag dat de Concertatiecommissie zal uitbrengen met betrekking tot de fusies en herstructureringen van de erkende vennootschappen. Het gaat hier wezenlijk om problemen die niet via wetten, decreten of reglementen kunnen opgelost worden, omdat het gaat om specifieke aangelegenheden die vooral op feitelijke omstandigheden berusten.

Zullen de door de NMH en NLM erkende vennootschappen hun activiteiten nu gaan diversifiëren of blijven de door de NMH erkende actief in de verhuursector en de door de NLM erkende actief in de verkoop van eigendomswoningen ?

De Gemeenschapsminister ziet in dat fusies tussen de door de NMH erkende maatschappijen enerzijds en de door de NLM erkende maatschappijen anderzijds moeilijk zullen zijn. Binnen dezelfde sector zal dit gemakkelijker gaan. Voor deze problematiek hoeft er niet per 1 januari een oplossing te zijn.

Er dient voornamelijk aan de continuïteit te worden gewerkt door de structuren klaar te maken. Dat de huisvestingssector in zijn geheel binnen deze structuren zal evolueren is duidelijk.

Een lid leest in artikel 10, tweede lid, dat de VHM door de Vlaamse Executieve kan gemachtigd worden om te onteigenen. Op het stuk van de onteigeningen geldt thans een verschillende procedure naar gelang de onteigende erkende vennootschappen onder de NHM of onder de NLM ressorteren. De maatschappijen die onder de NMH ressorteren worden via de NMH zelf eigenaar met tussenkomst van de comités tot aankoop. De NLM daarentegen neemt inzake onteigeningen zelf het initiatief en stelt de onteigende goederen ter beschikking van de door haar erkende maatschappijen. Welke procedure zal de VHM ten aanzien van de erkende maatschappijen terzake volgen ?

De Gemeenschapsminister geeft een verklaring voor deze toestand. De erkende vennootschappen van de NMH zijn ontstaan in een periode van decentralisatie, een periode die ouder is dan het ontstaan van de erkende vennootschappen van de NLM. Bij het tot stand komen van deze laatste vennootschappen werd voorkeur gegeven aan de centraal uitgebouwde technische en administratieve diensten.

De erkende vennootschappen van de NMH beschikken bovendien over een ruimer personeelsbestand dan de erkende vennootschappen van de NLM. De **Gemeenschapsminister** is van oordeel dat men aan de toekomstige erkende vennootschappen van de VHM de mogelijkheid moet verlenen zelf eigen initiatieven terzake te ontwikkelen. Wat de verwijzing naar „de terzake geldende wetten en decreten” betreft, dient vermeld :

- de wet van 17 april 1835 op de onteigening ten algemene nutte ;
- de wet van 27 mei 1870 houdende vereenvoudiging van administratieve formaliteiten inzake onteigening ten algemene nutte ;
- de wet van 26 juli 1962 betreffende de onteigening ten algemene nutte en de concessies voor de bouw van autosnelwegen ;
- het decreet van 13 april 1988 tot bepaling van de gevallen en de modaliteiten waarbij de Vlaamse Executieve kan overgaan tot onteigening ten algemene nutte inzake gewestelijke aangelegenheden.

Volgens een commissielid zou de verlenging van de erkende vennootschappen problemen kunnen stellen.

De Gemeenschapsminister verklaart dat de nieuwe regeling afwijkt van deze voorzien in het decreet van 1 juli 1987. De duur van de erkenning was in dit decreet beperkt tot 31 december 1988. In principe is dit probleem opgelost door artikel 11, § 3 van het ontwerp van decreet. In grote lijnen komt de oplossing hierop neer. De erkenning verleend door de NMH of door de NLM blijft bestaan gedurende een bepaalde overgangsperiode. Deze vennootschappen zullen elk afzonderlijk de nieuwe erkenning moeten aanvragen. De Executieve moet de termijnen bepalen waarbinnen die globale procedure moet worden afgerond. (Zie ook artikelsgewijze bespreking — artikel 11)

Een lid wijst erop dat de vennootschappen eerst moeten erkend worden alvorens ze kunnen inschrijven op het **kaptitaal** van de VHM.

Hierop wordt geantwoord dat er voor de erkende vennootschappen een overgangsperiode is ingeschreven in artikel 11.

Vervolgens kan men een beroep doen op een persoon ter wille (bij voorbeeld de directeur-generaal van de huisvesting, de GIMV, enz.) om voorlopig als inschrijver bij overgangsmaatregel te fungeren. Naarmate de erkende vennootschappen vervolgens wensen in te schrijven, kunnen zij de aandelen overkopen van deze persoon ter wille.

Kan een kaart bezorgd worden inzake het Vlaams Gewest, waarbij de gebieden van de erkende vennootschappen van respectievelijk de NMH en de NLM worden afgepaald ? De Gemeenschapsminister heeft aan de Administratie verzocht deze te bezorgen.

Op de vraag of het mogelijk is dat de erkende vennootschappen van de NMH en de NLM elkaar qua activiteit territoriaal overlappen, wordt bevestigend geantwoord.

In de Commissie wordt er bij herhaling op gewezen dat de personeelsstatuten van de erkende vennootschappen van de NMH en NLM totaal verschillend zijn.

Wat dit probleem aangaat, verwijst de Gemeenschapsminister naar het advies van de Vlaamse Concertatiecommissie voor de Sociale Huisvesting.

Een lid wijst erop dat sommige erkende vennootschappen actief zijn in twee gewesten.

Hier zal men tot een splitsing en opdeling van het patrimonium moeten overgaan. In het kader van de NMH is deze operatie volop bezig.

VERDELING PATRIMONIUM NATIONALE MAATSCHAPPIJ VOOR DE HUISVESTING

Een lid is van oordeel dat men op dit ogenblik geen duidelijk zicht heeft op rechten en verplichtingen van het Vlaams Gewest ten opzichte van de NMH. Welk aandeel heeft elk gewest en de Staat in de enorme financiële lasten uit het verleden die op de NMH wegen. Dit is nog niet uitgemaakt. Hierover moet nog overeenstemming worden bereikt.

Volgens hetzelfde lid blijkt uit de methodologische nota van de regeringsafgevaardigden van de NMH dd. 15 juli 1988 onder punt 6.1 dat het maatschappelijk vermogen van de NMH per 31 december 1987 negatief is, met name de passiva overtreffen de activa met ongeveer 2,4 miljard.

Een lid verwijst in dit verband ook naar de audit waartoe Gemeenschapsminister Akkermans destijds opdracht gaf betreffende de splitsing van de NMH en de NLM. Tot welke besluiten heeft deze audit geleid ? Worden zij opgevolgd ? Hoe zal men de patrimonium van het Vlaamse, het Waalse en het Brusselse Gewest schatten ? Kan dit negatief saldo overgedragen worden naar de nieuw op te richten Naamloze Vennootschap ? Hoe zal men dit aanzuiveren ?

De Gemeenschapsminister verklaart dat de ontbinding van de NMH en de overdracht van haar goederen, rechten en verplichtingen aan de Gewesten worden geregeld bij de artikelen 1 en 2 van de wet van 28 december 1984. Vanzelfsprekend moet de VHM kunnen starten met een schone lei. Haar kapitaal zal worden onderschreven door het Vlaams Gewest, de provincies en de erkende maatschappijen. De liquidatie van het boekhoudkundig negatief saldo van 2,4 miljard van de NMH zal los van de nieuwe instelling worden geregeld.

Verwijzend naar het verslag van de regeringsafgevaardigden van de NMH dd. 15 juni 1988 onder punt 6, schetst de Gemeenschapsminister hun zienswijze :

1. De ontbinding van de NMH en de overdracht van haar goederen, rechten en verplichtingen aan de Gewesten wordt geregeld bij de artikel 1 en 2 van de wet van 28 december 1984. Het maatschappelijk vermogen van de NMH, zoals blijkt uit de balans afgesloten per 31 december 1987 is negatief ; de passiva liggen ongeveer 2,4 miljard boven de totale activa. De regeringscommissarissen wensen eraan te herinneren dat de NMDW werd ontbonden via een splitsing en inbreng aan gewestelijke maatschappijen met het oog op samenstelling of verhoging van hun kapitaal. Dergelijke operatie veronderstelt het bestaan van netto-activa (opeisbare activa), hetgeen hier niet het geval is. De oplossing die voor de NMH zal moeten worden gevolgd — aldus de regeringscommissarissen — komt eerder neer op een overdracht van schulden, waarbij de koninklijke besluiten tot ontbinding, de Gewesten aanwijzen die belast zijn met het vervullen van de verplichtingen van de NMH in haar plaats. De verdeling van de balans van de NMH zou dan in twee fasen verlopen :

1° verdeling van de passiva, per afzonderlijke post : daaruit leidt men de verdeelsleutel af die voor de totale activa zal worden toegepast ;

2° verdeling van de posten van de activa over de drie Gewesten op een zodanige wijze dat ieder Gewest een gedeelte van de activa krijgt dat gelijk is aan het aandeel in de passiva.

Aangezien een gedeelte van de activa onverdeelbaar is, zoals bij voorbeeld de gebouwen, zal men bij het einde van de operatie de opleg moeten vaststellen die aan een Gewest moet worden betaald met het oog op een evenwicht inzake activa-passiva voor ieder Gewest.

2. De regeringsafgevaardigden zijn van oordeel dat vóór deze verdeling een volledige revaluatie van alle onroerende eigendommen van de NMH moet gebeuren door de aankoopcomités van het Ministerie van Financiën met het oog op een raming van alle meer- of minwaarden van de balans die als basis voor de ontbinding zal dienen. Tot daar het citaat uit het verslag van de regeringsafgevaardigden.

Verwijzend naar een Parlementaire Vraag van 9 juli 1988 die gesteld werd aan de toenmalige Minister Breyne betreffende de achterstand van het Vlaamse Gewest ten opzichte van de NMH, (zie Vragen en Antwoorden nr. 10 van 27/09/1988, pagina 291-292 ; bijlage 1) verklaart de Gemeenschapsminister dat het inderdaad juist is dat er een aanzienlijke financiële achterstand is van het Vlaams Gewest ten aanzien van de NMH. Hij wil hierbij opmerken dat het Vlaams Gewest geen uitzondering vormt. Ook het Brusselse Gewest en het Waalse Gewest en zelfs de Staat hebben aanzienlijke achterstanden. Zelfs bij de herfinanciering is er een achterstand voor de onderscheiden Gewesten. Er is evenwel een wettelijk kader voorbehouden om tot een definitieve oplossing te komen. Enerzijds regelen de wet van 5 maart 1984 en het K.B. van 31 maart 1984 zeer precies de verplichtingen en lasten van de Gewesten.

Anderzijds is er de overeenkomst van 4 mei 1987 tussen de Regering en de Executieven betreffende de regeling van de schulden van het verleden inzake Sociale Huisvesting. Deze overeenkomst regelt twee zaken :

1° de principes van de verdeling van de lasten van de sociale huisvesting ;

2° de oprichting van het ALESH, het Amortisatiefonds voor de Leningen van de Sociale Huisvesting ;

Teneinde deze verdelingsprincipes, vastgesteld in deze

overeenkomst, praktisch te regelen, werden er door de Nationale Regering twee afgevaardigden aangesteld die tot taak hebben de regionalisatie van de sociale huisvestingssector voor te bereiden en concrete voorstellen te formuleren voor een regeling van de lasten van het verleden. Hun tussentijds verslag is klaar. Er moet echter nog gewacht op het definitieve verslag teneinde over exacte cijfers te beschikken.

Tot slot wijst de Gemeenschapsminister op de Liquidatiecel die terzake ten aanzien van de NLM en NMH zal worden opgericht. Zij zal de nodige voorstellen moeten formuleren en vervolgens na goedkeuring door de overheid de uitvoering ervan verzekeren.

Voor wat het resultaat betreft van de audit, die destijds bevolen werd, verklaart de Gemeenschapsminister dat deze audit enkel betrekking had op de NMH en de NLM. De Gemeenschapsminister verklaart kennis te hebben gekregen van deze volumineuze studies. Inzonderheid wat de NMH betreft, verwijst hij naar het verslag van de heer Van Ussel dd. 09/03/87. Als meest frappante gegevens dienen aange-
stipt :

a) teneinde een splitsing van de Nationale Maatschappij te kunnen uitwerken, blijkt het essentieel een verdeling van de schulden van het verleden en van de toekomstige lasten op te maken. De grondslag voor het ontwerp van de „gecorrigeerde betaalsleutels” zijn de bepalingen opgenomen in de wet van 5 maart 1984.

b. volgende verdeelsleutels werden bepaald (uitgedrukt in percentages) :

1. Voor wat de intresten en terugbetalingspremies betreft :

Jaar	Staat	Vlaams Gewest	Waals Gewest	Brussels Gewest
1975	78,160878	11,541470	8,168391	2,129261
1976	37,106462	28,187315	26,041515	8,664708
1977	—	44,817505	41,405709	13,776786
1977 (*)	—	58,906929	41,093071	—
1978	—	44,817505	41,405709	13,776786
1979	—	49,191418	39,111882	11,696700
1980	—	49,191418	39,111882	11,696700
1981	—	42,932845	47,042279	10,024876
1982	—	41,020543	48,396894	10,582563
1983	5,284426	42,709357	39,851561	12,154656
1984	—	58,512051	11,939637	29,548312
1985	—	56,244477	21,038445	22,717078
1986	—	40,828233	52,417430	6,754337

(*) deel Nationale Landmaatschappij

2. Voor wat de kapitaalaflossingen en terugbetalingen betreft

Jaar	Staat,	Vlaams Gewest	Waals Gewest	Brussels Gewest
1975	100	—	—	—
1976	100	—	—	—
1977	100	—	—	—
1978	100	—	—	—
1979	100	—	—	—
1980	—	49,191418	39,111882	11,696700
1981	—	42,932845	47,042279	10,024876
1982	—	41,020543	48,396894	10,582563
1983	5,284426	42,709357	39,851561	12,154656
1984	—	58,512051	11,939637	29,548312
1985	—	56,244477	21,038445	22,717078
1986	—	40,828233	52,417430	6,754337

c. Verdeling betalingsachterstand

De globale betalingsachterstand, zonder rekening te houden met het in 1986 geherfinancierde deel van 20,502 miljard, bedraagt 40.195.940.397 frank per 31 december 1986, en moet volgens deze audit op de volgende manier toegewezen worden :

— Nationale Overheid :	4.215.204.436 frank
— Vlaams Gewest :	8.336.139.912 frank
— Waals Gewest :	21.229.671.063 frank
— Brussels Gewest :	6.414.924.986 frank

(*) deel Nationale Landmaatschappij

SPECIFIEKE PROBLEMEN IN VERBAND MET BOEDELSCHEIDING EN OPRICHTING VHM

Verskillende leden vragen of een exacte inventaris van het bestaand huizenpark voorhanden is. Naar het schijnt zouden in het Waalse Gewest ongeveer 7.000 woningen enkel op papier bestaan.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat zowel de NMH als de NLM en de door hen erkende maatschappijen een inventaris bezitten van de bestaande woningen. Deze inventaris wordt jaarlijks als bijlage bij hun balans gevoegd. Met betrekking tot het meest recente boekjaar zijn gegevens in de jongste jaarverslagen neergelegd.

Een lid beweert dat in het Waalse Gewest woningen met groot verlies zouden verkocht zijn.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat uit een onderzoek is gebleken dat dit niet het geval is geweest bij de NMH, maar wel bij de NLM en haar erkende vennootschappen. Het betreft hier een totaal van 2.041 woningen, die als onverkoopbaar waren bestempeld in 1983. De verkoop is in die omstandigheden vervolgens toch mogelijk geweest mits ernstige kortingen, gaande tot zelfs 1.000.000 frank op een kostprijs van ongeveer 2.400.000 frank.

Een lid hoopt dat de samenvoeging van de huisvestingsactiviteiten van NMH en NLM voor gevolg zal hebben dat de aanzienlijke grondreserves van de NMH op rationele wijze door de erkende vennootschappen zullen kunnen worden benut.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat overeenkomstig artikel 6 van het ontwerp alle goederen, die van de NMH (of van de NLM inzake Huisvesting) overkomen naar het Gewest, automatisch zullen toebedeeld worden aan de VHM. Wat de grondreserves betreft die de erkende vennootschappen bezitten, deze blijven vanzelfsprekend hun eigendom. Via de positieve voogdij, ingebouwd in artikel 11, § 2 van het ontwerp van decreet, zou de VMH de erkende vennootschappen kunnen aansporen, indien nodig, tot verkoop of tot bebouwing van deze percelen.

Er wordt in de Commissie nog beklemtoond dat de gronden moeten worden aangewend voor het doel waarvoor deze werden verworven. Zo is het duidelijk dat in die gemeenten waar de Landmaatschappij bouwgronden verworven heeft deze moeten kunnen gerealiseerd worden door de voorheen betrokken erkende maatschappijen.

Informatiecentra

Met betrekking tot de 2 laatste leden van artikel 6 wordt de vraag gesteld wat er van de NLM overkomt naar de VHM : Wat gebeurt er met het rekencentrum ?

Het antwoord op deze vraag ligt, volgens de Gemeenschapsminister besloten in het eerste en het laatste lid van artikel 6, die luiden als volgt :

„Onverminderd het Koninklijk Besluit nummer 518 van 31 maart 1987 tot bekrachtiging van de overeenkomst tussen de Regering en de Vlaamse Executieve, de Waalse Executieve en de Executieve van het Brusselse Gewest betreffende de regeling van de schulden van het verleden en de ermede verband houdende lasten inzake sociale huisvesting, worden vanaf de datum van de overdracht toegewezen aan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij :

1° de taken, de goederen, de rechten en de verplichtingen van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting ;

2° de taken, de goederen, de rechten en de verplichtingen inzake de huisvesting van de Nationale Landmaatschappij met uitzondering van diegene, die betrekking hebben op de bewoning, de inrichting en de uitbating van agrarische en direkt agrarisch gebonden bedrijven.

...

De Vlaamse Executieve stelt vast welke goederen, rechten en verplichtingen overeenkomstig het eerste lid, 2° betrekking hebben op de Huisvesting”.

Het is dit laatste lid dat aan de Vlaamse Executieve zal toelaten te bepalen welke goederen van de NLM, die niet typisch tot de huisvesting of de landinrichting behoren, naar de VHM zullen overgaan. Het spreekt vanzelf dat bij dergelijke beslissing het advies van de Administratie een nuttig instrument ter beoordeling zal uitmaken.

De Gemeenschapsminister verklaart verder dat het rekencentrum van de NLM destijds werd uitgebouwd als een onderdeel van de landinrichting. Maar ook de sector huisvesting deed met de tijd meer en meer beroep op dit centrum. De discussie over de boedelscheiding zal hierover meer zekerheid verschaffen namelijk te weten tot welke activiteit het rekencentrum geheel of gedeeltelijk kan worden aangerekend.

Volgens verschillende leden zou blijken dat ook de NMH de beschikking heeft over een rekencentrum dat tot voor enkele maanden diensten bewees aan de erkende vennootschappen. Bij gebrek aan gespecialiseerd personeel is het centrum praktisch niet operationeel. De NMH heeft de hardware nog wel in haar bezit.” Volgens bekomen inlichtingen bedraagt de maandelijkse huurprijs (leasing) 886.322 frank. Het betreft hier de mainframe + randapparatuur, de systeemprogramma's, PC's + systeemsoftware, modems met inbegrip van een onderhoudscontract.

Het Compensatiefonds bij de NLM

De erkende maatschappijen zijn verplicht om de helft van hun netto-winst te storten in het Compensatiefonds bij de NLM. Dit fonds dient om de maatschappijen die buiten hun wil om verlieslatend zijn te helpen.

Op 31 december 1987 bereikte het Compensatiefonds een bedrag van 162.326.964 frank. Dit bedrag werd bijeengebracht door de erkende maatschappijen, uit het Vlaamse

Gewest 99584.170 frank, uit Wallonië 41.147.256 frank en 21.595.538 frank niet localiseerbaar of deels door de NLM ingebracht.

Een lid wenst te weten wat men zal aanvangen met het bonus. Blijft het Compensatiefonds behouden ? Hoe zal het verdeeld worden ?

Volgens de Gemeenschapsminister is deze aangelegenheid nog niet aan de orde van de dag gekomen. Ze zal een oplossing moeten vinden bij de verdeling van het actief en het passief van de NLM. Op dat ogenblik zal kunnen worden bepaald of dit Compensatiefonds moet worden behouden.

Verzekeringskas Nationale Landmaatschappij

In de commissie werd grote belangstelling betoond voor de bestaande Levensverzekeringskas bij de Nationale Landmaatschappij. Deze Verzekeringskas is geen afzonderlijke eenheid, doch wel een belangrijke activiteitssector van de instelling. Het beleid dat er sinds een halve eeuw werd gevoerd, heeft het mogelijk gemaakt belangrijke reserves aan te leggen die worden geïnvesteerd in de sociale activiteit van de maatschappij. Uw verslaggevers hebben daarom gemeend dat het nuttig was hieromtrent gegevens te verzamelen en deze op te nemen in bijlage aan onderhavig verslag. Het betreft gegevens in verband met het doel van de Kas, de wettelijke grondslag, de activiteiten en de toegepaste tarieven, evenals gegevens over de investeringen en de thesaurie. (zie bijlage II)

Verschillende vragen werden omtrent deze Levensverzekeringskas gesteld.

Wordt de verzekeringskas van de NLM in zijn geheel overgedragen naar de Gewesten, dan wel of deze operatie beperkt wordt tot de schuldsaldoverzekering ?

Volgens de Gemeenschapsminister wordt de verzekeringskas van de NLM in haar geheel naar de gewesten overgedragen. De bestemming ervan zal wat het Vlaamse Gewest betreft, bepaald worden door haar functionele bestemming, te weten de huisvesting.

In de mate dat deze verzekering betrekking heeft op de huisvesting van landbouwondernemers, namelijk de agrarische sector, zou dit onderdeel van de verzekeringskas naar de VLM kunnen worden overgedragen. Voor het overige spreekt het vanzelf dat voor de analyse en toewijzing naar de sector huisvesting of de agrarische sector, het advies van de toekomstige commissie belast met de verdeling van de activa en passiva moet worden ingewacht. In geval van onzekerheid beslist de Executieve over de berekening (zie artikel 6, laatste lid van het ontwerp).

Voor wat de cliënten betreft, kan, gelet op het beginsel dat de verzekeringscontracten intuitu personae contracten zijn, gesteld worden dat de VHM en VLM de rechtsopvolgers zijn van de NMH en NML. Zo bekeken kan deze rechtsopvolging geen problemen stellen.

Een lid vraagt aan wie de verzekeringskas toebehoort. Quid het bedrag van 700 miljoen aan verzekeringsreserve, die de Staat nog verschuldigd is aan de NLM. Eigenlijk behoort het geld aan de verzekerden.

De Gemeenschapsminister verwijst naar zijn vorig antwoord. De Commissie belast met de verdeling van het actief en het passief zal hierbij uitsluitel of althans determinerende elementen voor beslissing geven.

Hoeveel contracten van levensverzekeringen zijn er thans in omloop. Hoe de rekening-courant te verdelen van deze tak ?

Wat het aantal contracten betreft, zal de Gemeenschapsminister inlichtingen inwinnen bij de NLM. Deze gegevens zullen worden meegedeeld (zie artikelsgewijze bespreking, artikel 10)

PERSONEEL

Verschillende leden hebben kritiek op de door het ontwerp ingevoerde mogelijkheid voor de Vlaamse Executieve om gedurende zes maanden bij benoemingen af te wijken van het personeelsstatuut (zie artikel 8, § 3) Zij betreuren dat de voor de motivering van de ambtenaren zo nefaste plaag van de „primo-nominaties” ook de goede werking van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij zal hypothekeer. Hun inziens kan men de continuïteit van de werking ook verzekeren door minder determinerende maatregelen als het tijdelijk waarnemen van functies. Met het stelsel van de primo-nominaties zet men de deur wijd open voor misbruiken.

De Gemeenschapsminister antwoordt hierop dat de clause van artikel 8, § 3 een voorzorgsmaatregel is. Om de continuïteit van de werking te verzekeren is er bevoegd personeel nodig. Door de regionalisering van de twee nationale maatschappijen is nog niet precies geweten over welke personeelsleden elk gewest zal kunnen beschikken. Welke kwalificaties zullen zij hebben ? In afwachting hiervan moet het werk voortgaan. De clause van artikel 8, § 3 zal niet noodzakelijk tot misbruiken leiden. Ook het stelsel van tijdelijke en waargenomen functies is niet immuun voor misbruiken.

Een lid repliceert dat dit risico in dit laatste geval veel minder groot is dan bij primo-nominaties.

Nog een ander lid doet opmerken dat de Nederlandstalige personeelsleden van de huidige Landmaatschappij vrij moeten kunnen kiezen tussen hetzij overgang naar de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, hetzij naar de Vlaamse Landmaatschappij. Dit naar analogie van wat nationaal van toepassing is ingevolge de wet van 28 december 1984 tot afschaffing of herinrichting van sommige instellingen.

Op vraag van een lid of de personeelsstatuten van NMH en NLM verenigbaar zijn en hoever de Concertatiecommissie is gevorderd met haar advies, verstrekt de gemeenschapsminister volgende antwoorden, verwijzend naar artikel 7, § 2, van het ontwerp dat luidt als volgt : „Onverminderd de bepalingen van de Koninklijke Besluiten van 17 november 1986 betreffende de overgang van personeelsleden van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting, respectievelijk de overgang van de personeelsleden van de Nationale Landmaatschappij, behouden de personeelsleden bedoeld in § 1, hun administratieve en geldelijke anciënniteit, alsmede alle reglementair toegekende rechten, verworven in de instellingen waarvan ze afkomstig zijn.

Hij verwijst in dit verband eveneens naar artikel 8, § 2 van het ontwerp van decreet dat luidt als volgt : „Zolang de Vlaamse Executieve geen statuut heeft vastgesteld, blijft de rechtspositie van de aan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij overgedragen personeelsleden geregeld door het Koninklijk Besluit van 8 januari 1973 tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van Openbaar Nut”.

Vragen worden gesteld in verband met de mogelijkheid van het personeel van de NMH en NLM om te postuleren bij de VMH of de VLM.

De Gemeenschapsminister schetst de problematiek. Voor de BGHM (Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij) dient vooreerst het taalkader te worden vastgesteld. Is dit gebeurd dan kunnen de N-leden van de NLM en NMH opteren voor deze BGHM, voor de Amortisatiefonds of voor de liquidatiecel NMH en NML. Pas dan gebeurt de overheveling van de overigen. Deze overheveling zal gebeuren volgens betrokkenheid bij de huisvesting of bij de landinrichting. De Executieve stelt hier de criteria vast (zie artikel 8, § 1 van het ontwerp). Exacte cijfers (qua personeelsleden) kunnen in deze omstandigheden dan ook niet verschaft worden.

Voor wat de huidige stand van zaken betreft worden volgende gegevens verstrekt.

Uit een onderzoek van de Concertatiecommissie blijkt dat het Nederlandstalige statutair personeel van de twee nationale maatschappijen samen, dat zich met huisvesting bezighoudt kan geschat worden op 254 eenheden, waarvan 66 van niveau 1.

Op 27.10.1988 was de situatie in verband met het effectief aanwezig personeel van de nederlandstalige taalrol (huisvesting) als volgt :

NMH. : 101 statutairen
 2 tijdelijken
 2 contractuelen
 4 stage der jongeren
 34 tewerkgestelde werklozen.

Totaal : 143

NLM : 89 statutairen
 3 tijdelijken
 7 contractuelen
 6 stage der jongeren
 4 tewerkgestelde werklozen.

Totaal : 109

Voor de twee nationale maatschappijen samen geeft dit bijgevolg een totaal van 252 eenheden.

Bij het beoordelen van deze laatste cijfers dient rekening te worden gehouden met de mogelijkheid die aan het personeel zal worden geboden te opteren voor het Brussels Gewest, op dit ogenblik 12 eenheden bij de N.M.H. en geen kandidaten bij de N.L.M.

Het Amortisatiefonds zou daarbij de detachering van personeel kunnen vragen — zeer lange termijn —, terwijl de Liquidatiecel waarschijnlijk eveneens detachering van personeel zal vragen — korte termijn —.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikel 1

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 2

Op § 1 zijn geen opmerkingen.

Paragraaf 2

Op dit artikel worden verscheidene amendementen ingediend. Twee amendementen van de heer Van Elewyck c.s. strekken ertoe in § 1 en in § 2 de woorden „zal opgericht worden” te vervangen door „wordt opgericht”. De oprichting gebeurt toch krachtens het decreet, aldus de indiener.

De Gemeenschapsminister weerlegt dit. De oprichting gebeurt door het verlijden van de notariële akte. In het decreet van 2 juli 1987 houdende oprichting van een Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en een Vlaamse Landmaatschappij en tot instelling van een Vlaamse Concertatiecommissie voor de Sociale Huisvesting wordt overigens ook bepaald : „zullen” en „zal” (art. 2 § 1 en § 2).

De indiener trekt zijn amendementen in.

De heer Van Rompaey stelt bij wijze van amendement voor in § 2 tweede lid na het woord „statuten” toe te voegen „of dit decreet”. Immers niet alleen de statuten maar ook sommige bepalingen van dit decreet kunnen afwijken van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen.

De Gemeenschapsminister deelt deze visie.

Het amendement van de heer Van Rompaey wordt eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Op het derde lid van § 2, dat de inschrijving op het kapitaal regelt, liggen verschillende amendementen voor.

Een eerste amendement van de heer W. De Vlieghere strekt ertoe de gemeenten de mogelijkheid te bieden op het kapitaal van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij in te schrijven doch de erkende maatschappijen hiervan uit te sluiten.

Zij motivering is tweërlei. Vooreerst lijkt het hem onlogisch dat de erkende vennootschappen zelf participeren in het orgaan dat hen moet begeleiden en controleren. Daarenboven past het dat de gemeenten plaatselijk het sociaal huisvestingsbeleid bepalen en coördineren. De erkende maatschappijen zijn slechts uitvoeringsinstrumenten.

Een tweede amendement van de heer Olivier c.s. vult dit derde lid aan als volgt : „derwijze dat het Vlaamse Gewest 55 procent der aandelen, de Provincies gezamenlijk 15 procent der aandelen, de erkende vennootschappen die vroeger erkend zijn door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting gezamenlijk 15 procent der aandelen en de gewestelijke vennootschappen die erkend zijn door de Nationale Landmaatschappij gezamenlijk voor 15 procent der aandelen kunnen inschrijven”.

Dit amendement is ingegeven door de zorg om op evenwichtige wijze gestalte te geven aan de tweevoudige taak die de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij overeenkomstig artikel 6 zal moeten uitvoeren. De huidige tekst is te vaag. Door dit amendement wordt enerzijds de effectieve aanwezigheid van de belanghebbenden voldoende gewaarborgd terwijl anderzijds de Vlaamse Executieve de meerderheid behoudt.

De Gemeenschapsminister wijst op de tegenspraak die door het amendement zou ontstaan met het eerste lid waarin slechts in de potentialiteit (kunnen inschrijven) met betrekking tot de kapitaalonderschrijving is voorzien.

Een lid meent dat de Executieve bij de benoeming van de leden van de Raad van bestuur (zie artikel 5) rekening kan houden met de vertegenwoordiging van alle belanghebbenden zoals verwoord in het amendement van de heer Olivier.

Het amendement van de heer Olivier acht hij alleszins niet praktisch. Immers welke maatschappijen zullen nu de 15 procent uitmaken ?

De indiener van het amendement repliceert dat zijn amendement de bestaande toestand in feite bevestigt.

Een ander lid is van mening dat dit amendement een bijkomende polarisering inbouwt tussen enerzijds de erkende maatschappijen van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en anderzijds de erkende maatschappijen van de Nationale Landmaatschappij. Dit artikel wijzigt overigens artikel 24 van de Huisvestingscode. Terloops wijst hij erop dat de rol van de provincies in de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting, in tegenstelling tot de Nationale Landmaatschappij, zeer klein is geweest.

De Gemeenschapsminister acht het amendement niet opportuun omdat het een te strak keurslijf oplegt in een aangelegenheid die toch voor evolutie moet openstaan. De maatschappijen, nu erkend door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en de Nationale Landmaatschappij, zullen straks hun erkenning krijgen van één enkele Vlaamse Huisvestingsmaatschappij.

Verder kondigt de Gemeenschapsminister aan dat hij bij artikel 5 dat de samenstelling van de Raad van Bestuur regelt, een verruiming van het aantal mandaten van 11 naar 13 gunstig zou onthalen precies om een meer representatieve samenstelling te waarborgen.

De heer Olivier trekt zijn amendement in.

De Gemeenschapsminister dient op zijn beurt een amendement in om naast het Vlaamse Gewest, de provincies en de erkende maatschappijen, ook de gemeenten in het kapitaal van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij te laten participeren.

Dit amendement loopt dus enkel voor wat de toevoeging van de gemeenten betreft gelijk met dat van de heer De Vlieghe. Men moet ook de gemeenten de kans geven in te schrijven, aldus de Gemeenschapminister.

Het amendement van de heer De Vlieghe dat de participatie van de erkende maatschappijen vraakt ten voordele van de gemeenten wordt ter stemming gelegd en met 12 stemmen eenparig verworpen.

Het amendement van de Vlaamse Executieve wordt met 12 stemmen eenparig aangenomen.

Paragraaf 3

De meeste amendementen op deze paragraaf ingediend beogen het mede goedkeuren van de statuten door de Vlaamse Raad. (Olivier C.S., Van Elewyck C.S., De Vlieghe)

Er is bovendien het amendement van de heer Van Elewyck C.S. ertoe strekkende de statuten te laten vaststellen „na goedkeuring overlegd in de Vlaamse Executieve”. Hij wil hiermee vermijden dat ingevolge het delegatiebesluit van de Vlaamse Executieve enkel de bevoegde Gemeenschapsminister het statuut zou bepalen.

De verschillende leden die de goedkeuring of het bekrachtigen van de statuten door de Vlaamse Raad voorstaan zijn van mening dat over een zo belangrijke aangelegenheid als de statuten van de VHM niet door de Executieve alleen kan worden beslist. Bovendien dringen zij bij de Gemeenschapsminister aan om vooraf inzage te hebben van de statuten.

De Gemeenschapsminister verklaart dat het ontwerp van decreet eerst moet goedgekeurd zijn alvorens men de statuten kan vaststellen. Het is een algemene regel dat het goedkeuren en wijzigen van statuten tot de uitvoerende macht behoort. Het amendement van de heer Van Elewyck om de gehele Vlaamse Executieve bij de goedkeuring van de statuten te betrekken kan, aldus de Gemeenschapsminister geen probleem zijn vermits bij deze aangelegenheid verschillende Gemeenschapsministers zijn betrokken en de Vlaamse Executieve dan in haar geheel kennis moet nemen van de statuten.

Na raadpleging van de Executieve stelt de Gemeenschapsminister bij amendement voor de tekst van § 3 te wijzigen in die zin dat de statuten worden goedgekeurd en gewijzigd bij besluit van de Executieve. Het kan dus niet krachtens het delegatiebesluit.

Voor wat de overige amendementen betreft verklaart de Gemeenschapsminister dat hij na de goedkeuring door de Vlaamse Executieve de statuten ten informatieven titel zal overmaken aan de bevoegde Commissie van de Vlaamse Raad.

De heren Olivier c.s. en Van Elewyck c.s. trekken hun amendementen in. Het amendement van de heer De Vlieghe wordt verworpen met 12 stemmen.

Het amendement van de Executieve wordt eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Het gehele artikel 2 wordt aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 3

Ter stemming gelegd wordt artikel 3 eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 4

Een lid vraagt de Vlaamse Executieve om, gezien de directe betrokkenheid van de VHM met het grondgebied van het Vlaamse Gewest, een vestigingsplaats buiten Brussel te overwegen. Dit zal zeker een vlotter communicatie met deze instelling ten goede komen.

Op dit artikel zijn geen amendementen ingediend. Het wordt eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 5

Op dit artikel dat de samenstelling en de benoeming van de leden van de Raad van Bestuur regelt liggen vier amendementen voor.

Een eerste amendement, van de heer Olivier c.s., houdt in het aantal bestuursleden van 11 op te voeren tot 13. Wat de samenstelling betreft stelt de heer Olivier c.s. volgende tekst voor :

„Onder de leden worden twee leden door de provincies aangeduid op een door de provincies voorgedragen dubbele lijst, twee leden aangeduid op voorstel van de maatschappijen die erkend zijn door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting, en twee leden aangeduid door de gewestelijke maatschappijen die erkend zijn door de Nationale Landmaatschappij.”

De indiener wijst erop dat dit amendement het corollarium is van het amendement dat hij indiende op artikel 2 met betrekking tot de deelneming in het kapitaal.

Wanneer de verhouding in de kapitaalsstructuur vastgelegd is moet deze verhouding zoveel mogelijk in de Raad van Bestuur terug te vinden zijn. Twee leden per instelling die vertegenwoordigd zijn in het kapitaal ~~lijkt hem~~ een minimum. Dit brengt het aantal reeds op 6 leden. Om aan de Executieve de meerderheid te waarborgen dient zij 7 leden voor te stellen. Het is aan te bevelen dat deze leden voldoende kennis van en interesse voor de sociale huisvesting hebben.

Op de bemerking dat in de tekst geen sprake is van de gemeenten die krachtens artikel 2 § 2 toch kunnen participeren in het kapitaal wordt geantwoord dat de gemeenten in de praktijk doorgaans de meerderheid van de aandelen hebben in de erkende maatschappijen.

Het amendement van de heer De Vlieghe luidt als volgt :

„De Raad van Bestuur van de VHM bestaat uit een voorzitter, een vice-voorzitter en negen bestuurders, die door de Vlaamse Executieve benoemd en ontslagen worden. Onder hen worden zes bestuurders benoemd op een door de Algemene Vergadering der andere aandeelhouders dan het Vlaamse Gewest voorgedragen dubbellijst.”

De tekst van dit amendement, aldus de indiener stemt overeen met artikel 11 van de Huisvestingscode, en ruimt plaats voor vertegenwoordigers van andere aandeelhouders dan de provincies in de Raad van Bestuur. In het belang van de democratie ontnemt ze tevens aan de Executieve de automatische volstreekte meerderheid in die Raad.

Het is zijn bedoeling dat de vertegenwoordigers van de andere aandeelhouders dan de provincies, personen zouden zijn die deskundig en ervaren zijn in de sociale huisvestingsproblematiek.

Het amendement van de heer Van Elewyck op dit artikel luidt :

„De Raad van Bestuur van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij bestaat uit elf leden, waaronder een voorzitter en een vice-voorzitter. Het mandaat van de leden van de Raad van Bestuur duurt drie jaar. De leden van de Raad van Bestuur worden benoemd door de Vlaamse Raad, volgens het systeem van de evenredige verdeling. De Vlaamse Executieve benoemt en ontslaat de voorzitter en de vice-voorzitter.”

De benoeming van de leden van de Raad van Bestuur zou aldus een politieke aangelegenheid worden. De in de Vlaamse Raad vertegenwoordigde erkende fracties zouden op evenredige wijze vertegenwoordigd zijn in de Raad van Bestuur.

Meteen wordt ook bepaald dat het mandaat van de bestuurders beperkt wordt tot drie jaar. Andere leden wijzen dit amendement af omdat het zou leiden tot overpolitisering en verstarring van de instelling.

De Gemeenschapsminister dient na overleg in de Vlaamse Executieve op zijn beurt een amendement in op het ontwerp. Het strekt ertoe, zoals voorgesteld door de heer Olivier, het aantal leden van de raad van Bestuur van 11 op 13 te brengen. Door dit aantal te verhogen, aldus de Gemeenschapsminister, kan de Vlaamse Executieve tegemoet komen aan de zorg van de verschillende commissieleden om de diverse belangen en strekkingen op evenwichtige wijze aan bod te laten komen. De Executieve is er voorstander van om verder geen cijfermatige verwoording in de tekst op te nemen. De Ge-

meenschapsminister vraagt derhalve de Commissie de amendementen van de heren Olivier, Van Elewyck en De Vlieghe niet aan te nemen.

De heer Olivier wijst erop dat de werking van enerzijds de erkende maatschappijen van de NMH en anderzijds de erkende maatschappijen van de NLM in de nieuwe opvangstructuur voldoende moet gewaarborgd worden. Hij acht zijn amendement hiertoe onontbeerlijk. Hij verwijst in dit verband naar artikel 6, tweede lid, dat een onderscheid voorziet en waarborgt, zowel in de structuur als in de organisatie, van de huursector enerzijds en de eigendomsverwerving door particulieren anderzijds. Waarom dan niet deze dubbele structuur in de Raad van Bestuur doortrekken ?

De Gemeenschapsministe verklaart dat de activiteiten, zowel van de door de NMH erkende maatschappijen, die zich hoofdzakelijk met de huursector bezighouden, als van de door de NLM erkende maatschappijen die zich op de eigendomsverwerving door particulieren toelleggen, in de Raad van Bestuur zullen vertegenwoordigd zijn. Dit is de evidentie zelfe. De inschrijvers op het kapitaal moeten toch in de Raad van Bestuur vertegenwoordigd zijn.

De heer Olivier besluit hieruit dat blijkbaar niets het goedkeuren van zijn amendement in de weg staat. Het heeft het voordeel klaar en duidelijk te stellen wat voor iedereen evident is.

Enkele leden zien nochtans ook nadelen in de tekst van het amendement van de heer Olivier. Het kan ook een beperking inhouden ten aanzien van de door hem beoogde belangenvertegenwoordiging, waar gesteld wordt telkens 2 leden door elke groep erkende maatschappijen te laten aanduiden. Met de tekst van het ontwerp, zoals gewijzigd door de Executieve zou men de facto de inbreng van deze belangen kunnen versterken.

Bovendien wordt gewezen op het gevaar dat de samenstelling van de Raad van Bestuur wordt afhankelijk gemaakt van de eenstemmigheid tussen de erkende maatschappijen over de aan te duiden kandidaten.

Tot slot zegt een lid een contradictie te zien tussen het amendement van de heer Olivier c.s. en de te verwachten evolutie naar een situatie waarbij dit onderscheid tussen de twee soorten erkende maatschappijen naar zijn mening wellicht zal wegvallen.

Ter stemming gelegd wordt het eerste deel van het amendement van de heer Olivier, dat ertoe strekt het woord 11 te vervangen door 13, — amendement dat eveneens ingediend wordt door de Vlaamse Executieve — eenparig aangenomen met twaalf stemmen.

Het tweede deel van het amendement wordt verworpen met vijf stemmen tegen 1 bij 6 onthoudingen.

De heer Van Elewyck trekt zijn amendement in. Hij verklaart hierbij genoeg te kunnen nemen met het feit dat de Raad van Bestuur wordt uitgebreid van 11 naar 13 leden wat een beter evenwicht van de verschillende belangengroepen kan waarborgen. Hij acteert hierbij ook de verklaring van de Gemeenschapsminister dat de statuten van de VHM zullen voorzien in een beperkte termijn voor de mandaten van de leden van de Raad van Bestuur.

Het amendement van de heer De Vlieghe wordt eenparig verworpen met 12 stemmen.

Eveneens eenparig met 12 stemmen wordt artikel 5 aangenomen.

Op vraag van een lid of volgens de Gemeenschapsminister de aanneming van artikel 5 een impliciete of expliciete wijziging van artikel 11 van de Huisvestingscode inhoudt, antwoorde de Gemeenschapsminister dat dit artikel primeert op de aldus uitdrukkelijk gewijzigde Huisvestingscode.

Artikel 6

Twee amendementen van de heer Van Elewyck c.s. beogen de toevoeging in het eerste lid onder 1 en 2 telkens na het woord „verplichtingen” van de woorden „zoals beschreven” in de Huisvestingscode”.

De indiener van de amendementen wenst duidelijkheid in verband met verplichtingen van de toekomstige VHM. Ofwel zijn er geen andere verplichtingen buiten deze die in de Huisvestingscode zijn opgenomen, en dan kan men beter verwijzen naar de Huisvestingscode, ofwel zijn er wel andere verplichtingen en dan moet men duidelijk zeggen welke. Heeft de NMH nog andere verplichtingen op zich genomen dan deze opgelegd in de Huisvestingscode die nu door de VHM moeten worden gehonoreerd ?

’ Een lid is van oordeel dat, als de VHM in de rechten en plichten treedt van de NMH en de NLM, deze overname alle rechten en plichten omvat.

De indiener is van oordeel dat de Vlaamse Executieve ook een deel van de verplichtingen voor haar rekening zou kunnen nemen.

De Gemeenschapsminister en enkele leden zijn van oordeel dat de tekst duidelijk is. In de Huisvestingscode staat niet vermeld dat de VHM haar leningen moet terugbetalen. Niettemin is dit de logica zelf.

Een lid geeft het voorbeeld van de verzekeringskas die in de NLM werd opgericht. Hierover staat niets vermeld in de Huisvestingscode. Niettemin heeft van de verzekeringskas van de NML de verplichting om de personen in wier hoofde het risico zich voordoet waartegen zij zich verzekerden, uit te betalen.

De Huisvestingscode vermeldt niet alle verplichtingen. De verwijzing ernaar zou tot onvolledigheid en verkeerde interpretaties leiden.

Terloops wijst de Gemeenschapsminister erop dat de verplichtingen die voortvloeien uit artikel 10 van het ontwerp enkel gelden naar de toekomst toe. Dit artikel heeft niets te maken met bestaande verplichtingen van NMH en NLM die worden overgenomen.

De indiener meent dat gezien de verklaring van de Gemeenschapsminister bij de bespreking van het vorige artikel afgelegd, met name dat dit ontwerp van decreet de Huisvestingscode wijzigt, zijn amendementen die aansturen op een verwijzing naar de Huisvestingscode in feite overbodig zijn geworden. Het biedt immers geen houvast in het ontwerp van decreet te willen verwijzen naar de Huisvestingscode wanneer die Huisvestingscode door dit ontwerp van decreet wordt gewijzigd. Hij trekt zijn amendementen in.

Een derde amendement van de heer Van Elewyck c.s. strekt ertoe het tweede lid van artikel 6 te vervangen als volgt :

„Voor de uitvoering van de haar opgelegde taken zal de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij eensdeels kredieten ter beschikking stellen die betrekking hebben op huurwoningen en anderdeels kredieten die de eigendomsverwerving door particulieren bevorderen.”

De indiener is van oordeel dat de formulering van artikel 6 in tegenspraak is met de filosofie van het ontwerp van decreet. Het is de bedoeling één en slechts één maatschappij te belasten met de taken met betrekking tot de sociale huisvesting. Deze moet hierbij oog hebben voor zowel de **huur**-sector als voor de sector eigendomsverwerving. De belangrijkste waarborg voor de verzorging van beide sectoren is het voorzien in aparte kredieten voor elke sector. De indiener vreest dat de formulering van het ontwerp van decreet waarbij men de twee sectoren ook in de structuur en de organisatie „onderscheidt en waarborgt”, erop neerkomt dat men niet één doch twee huisvestingsmaatschappijen creëert. Verder begrijpt de indiener van het amendement niet wat het verschil is tussen organisatie en structuur in deze context.

De Gemeenschapsminister verduidelijkt dat de structuur de diensten zelf betreft terwijl de organisatie de werking naar de erkende vennootschappen toe betreft.

De tweeledigheid van de taken zal vanzelf tot een zekere vorm van tweeledigheid in de structuren leiden. Zelfs indien dit niet in de tekst stond. Vanzelfsprekend zal er bij voorbeeld slechts één rekencentrum en één technische dienst zijn in de VHM.

Een lid meent dat de tekst enkel tot doel heeft te beletten dat teveel aandacht zou gaan naar de ene sector zodat de andere in de verdrukking komt.

De Gemeenschapsminister verklaart dat indien men slechts in één begrotingsartikel zou voorzien voor de werking van de VHM, er in de Raad van Bestuur onvermijdelijk meningsverschillen zullen ontstaan over de verdeling van dit krediet. Vandaar dat er voor wat de toewijzing van de kredieten betreft er twee globale pakketten zullen zijn : één voor de huursector en één voor de sector eigendomsverwerving, die onderling niet kunnen verwisseld worden.

De indiener van het amendement meent dat het krediet bestemd voor de huurwoningen eveneens moet berekend worden op de renovatie en het onderhoud van deze woningen. Hij zag liefst ook dit onderscheid gewaarborgd.. De nood aan renovatie van sterk verouderde huurwoningen is immers nijpend.

De Gemeenschapsminister verklaart dat de begroting alleszins zal duidelijk maken welke sommen in welke sector zullen kunnen worden besteed. Bij de kredieten voor de huursector zal niet alleen rekening worden gehouden met de behoeften aan nieuwbouw maar ook met de behoeften aan onderhoud en renovatie alsook met de sommen nodig voor het stelsel van de huurcompensatie.

De indiener van het amendement neemt akte van deze verklaring en trekt zijn amendement in.

Een laatste amendement op artikel 6 is van de hand van de heer Olivier C.S. en houdt de toevoeging in van volgende tekst in fine van het artikel :

„Om het contact met de plaatselijke overheden en de werking van de in artikel 11 bedoelde erkende maatschappijen optimaal te verzekeren, zal de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij een gedeconcentreerde structuur aannemen.”

Dit amendement wordt uitvoerig toegelicht. De nieuwe Vlaamse Huisvestingsmaatschappij staat voor een **enorme** uitdaging. Het is aan te bevelen dat een aantal belangrijke activiteiten zich zo dicht mogelijk kunnen ontwikkelen bij de erkende maatschappijen onder andere :

— de raming van en de aard van de sociale huisvestingsbe-

hoeften dient in samenspraak te gebeuren met de lokale en regionale overheden en de erkende vennootschappen ;

- de voorbereiding en afhandeling van leningsdossiers ;
- het **nazicht** en de afhandeling van de technische aspecten van de bouwdoossiers ;
- de coördinatie tussen de zeer verscheiden **overheidsinst**anties die betrokken zijn bij de voorbereiding en de afwerking van de bouw van woningen en de aanleg van infrastructuur ;
- de nazorg en de behandeling van de eventuele klachten ;
- het verlenen van de nodige bijstand aan de werking en de problemen van de erkende maatschappijen ;
- de betrekkingen met provinciale- en gemeentelijke diensten.

Een gedeconcentreerde structuur sluit duidelijk aan bij de inzichten van de Vlaamse Executieve verwoord in het Regeerakkoord van 30 januari 1988 inzake decentralisatie van beslissingsbevoegdheden en een deconcentratie van de diensten (Stuk 19 (BZ 1988) – Nr. 1, blz. 12, sub. 2). Sommige leden menen dat dit amendement een nutteloze verzwarende van de administratie inhoudt.

Voor de NMH-sector beperken de contacten van de NMH met de erkende maatschappij ter plaatse zich tot **werfvergaderingen**, inspectiebezoeken, beslissing over aanbestedingen, **nazicht** boekhouding. Indien men hiervoor een **gedeconcentreerde** structuur gaat uitwerken verzwakt men nutteloos de administratie en verhoogt men de kosten. Wat immers met die provincies waar slechts een zeer matige activiteit wordt ontwikkeld ?

Voor de NLM ligt de zaak anders. In deze sector is er wel behoefte aan subregionale klankborden.

De Gemeenschapsminister verklaart dat de Vlaamse **con**certatiecommissie die de Vlaamse Executieve adviseert, per provincie twee coördinatoren voorstelt, één voor de werking van de erkende maatschappijen van de NMH en één voor de werking van de erkende maatschappijen van de NLM. Men moet dit als een deconcentratie ten behoeve van de techniciteit zien.

Sommige leden zijn van oordeel dat deze vorm van deconcentratie enkel voor gevolg zal hebben dat de **beslissingsketen** verlengd wordt. Deze provinciale inspecteurs zullen zich toch op het beleid van de VHM moeten afstemmen.

Andere leden daarentegen appreciëren deze vorm van deconcentratie vooral ten behoeve van de erkende maatschappijen die ten opzichte van het beslissingscentrum nogal excentrisch gelegen zijn. Zij zullen de technische en administratieve begeleiding waarderen en tegelijkertijd profiteren van een plaatselijk gekleurde benadering van de hun opgelegde taak.

Een lid verklaart met klem gekant te zijn tegen het nemen van beslissingen door gemachtigde ambtenaren van de VHM in buitendienst. Dit resulteert nooit in een goed beleid. Het aanduiden van de architect die voor een bepaald project zal tekenen is zulk een richtinggevende beslissing dat men dit niet aan een provinciaal ambtenaar kan overlaten. Er is een hemelsbreed verschil tussen een gedeconcentreerde structuur uitbouwen en het opzetten van lokale antennes.

De Gemeenschapsminister is van oordeel dat de tekst van het ontwerp van decreet ter zake niet in detail moet gaan.

Een lid pleit ervoor dat de provinciale diensten die bestaan en hun nut bewezen hebben moeten kunnen verder werken. Hiertoe is een gedeconcentreerde structuur nodig.

De Gemeenschapsminister verklaart dat hij geen reden ziet waarom de Raad van Bestuur de plaatselijke structuren die nuttig en dienstig zijn, en bovendien goed werk leveren, niet zou behouden. Hij wenst dat dit echter niet in het decreet zelf wordt geregeld. De Raad van Bestuur zal hier zelf oordelen.

Een lid is van oordeel dat de vestigingsplaats van de VHM buiten Brussel reeds een grote tegemoetkoming zou zijn aan de zorg verwoord in het amendement van de heer Olivier, omdat het contact met een dienst in een gemakkelijk te bereiken kleinere stad veel vlotter verloopt dan een zoveelste contact met Brussel.

De heer Olivier trekt zijn amendement in doch acteert dat de Gemeenschapsminister de verzekering gaf dat de geest van zijn amendement zal worden gerespecteerd.

Artikel 6 wordt in zijn geheel eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 7

Dit artikel wordt zonder opmerkingen met 12 stemmen eenparig aangenomen.

Artikel 8

Dit artikel heeft betrekking op het toekomstig personeel van de VHM. Verschillende leden dienden amendementen in.

De heer De Seranno c.s. stelt voor de huidige tekst van artikel 8 door volgende tekst te laten voorafgaan : „Met het oog op de taken, waarmee de huisvestingsmaatschappij overeenkomstig artikel 6 wordt belast, stelt de Vlaamse Executieve de personeelsformatie vast”.

Hij wijst erop dat deze bepaling weliswaar impliciet in de tekst van het artikel was vervat. Aangezien in artikel 9 van het ontwerp van decreet houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij (Stuk 149 (BZ 1988) – Nr. 1) eveneens expliciet wordt bepaald dat de Executieve de personeelsformatie vaststelt, is het logisch, en om alle twijfel weg te nemen, dit eveneens uitdrukkelijk te bepalen voor wat het personeel van de VHM betreft.

Het amendement van de heer De Seranno c.s. wordt eenparig aangenomen met 12 stemmen. Het wordt als nieuwe paragraaf 1 bovenaan de tekst ingevoerd. De paragrafen § 1 en § 2 worden vernummerd naar § 2 en § 3 en eenpaarig aangenomen.

Paragraaf 3

Het amendement van de heer J. Van Elewyck op § 3 om het woord „personeelsformatie” te vervangen door „personeelskader” wordt ingetrokken, nadat de Gemeenschapsminister de commissie erop wees dat de term personeelsformatie correct is.

Zoals in de algemene bespreking reeds aangegeven verzet een lid zich tegen de mogelijkheid voor de Vlaamse Executieve om gedurende zes maanden vanaf de datum van de inwerkingtreding van het besluit tot de vaststelling van de

personeelsformatie tot zogeheten primo-nominaties over te gaan. Hij stelt daarom bij amendement voor deze paragraaf te schrappen.

Deze paragraaf zet de deur wijd open voor primo-nominaties, waarmee een van de ergste uitwassen uit het Belgisch staatsbestel, zonder de minste rem worden overgenomen door de Vlaamse instellingen.

Het is immers op deze wijze dat op grote schaal puur politieke benoemingen en bevorderingen mogelijk worden gemaakt, die bijzonder ontwrichtend werken op de motivering en werking van de administratie. De beperking in tijd van zes maanden is geen reële rem op deze mogelijke ontwikkeling. Vermits het in dit geval de overname betreft van bestaande en werkende instellingen, is er helemaal geen nood aan het opvullen van kaders. Voor de beperkte organisatorische herschikkingen zullen er binnen de over te nemen maatschappijen ongetwijfeld ruim genoeg bekwame ambtenaren te vinden zijn die wél beantwoorden aan de vereiste van werving, verandering in graad en bevordering om alle mogelijke functies in te vullen en die het minstens even goed zullen doen als kabinetsmedewerkers en dergelijke, die op grond van de door de regering voorgestelde tekst de beste plaatsen zullen inpikken. (Amendement De Vlieghe)

De Gemeenschapsminister verwijst naar zijn antwoord gegevens tijdens de algemene bespreking en vraagt de commissie dit amendement te verwerpen.

Ter stemming gelegd wordt het amendement eenparig verworpen met 12 stemmen.

De heer De Vlieghe dient in bijkomende orde een amendement in ertoe strekkende aan paragraaf 3 een bepaling toe te voegen : „Deze afwijking geldt niet voor de werving in wervingsgraden”.

Indien, aldus de indiener van het amendement, primo-benoemingen nodig zijn door de onderbezetting van het kader, overgekomen van de vroegere nationale maatschappijen, is het enkel voor bevorderingen verantwoord af te wijken van de geldende regel. Voor aanwervingen in wervingsgraden (rangen 10, 20, 30 en 40) zijn op het Vast Wervingssecretariaat ruim voldoende gekwalificeerde en door examens geteste kandidaten aanwezig. Het is totaal onaanvaardbaar hier politieke willekeur te laten gelden.

Tenslotte ligt er nog een amendement voor van de heer Olivier ertoe strekkende bij de „primo-nominaties” absolute prioriteit te geven aan ambtenaren die in de voorwaarden zijn om in de vacante betrekkingen bevorderd te worden. In tweede orde zal geworven worden uit het niet-statutair personeel dat in de Nationale Landmaatschappij of in de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting tijdelijk tewerkgesteld is.

De indiener van het amendement wijst erop dat er in beide maatschappijen personen zijn die in aanmerking komen voor een bevordering. Ook heel wat ambtenaren zijn sinds jaren in een tijdelijk statuut tewerkgesteld. Zij kennen niet alleen de werking van de diensten maar zijn voor het uitoefenen van bepaalde functies onvervangbaar geworden. Het is dan ook logisch dat via een objectieve selectie deze mensen de kans krijgen een lang bestaande situatie te regulariseren. Dit element is waardevoller dan de verwerpelijke zogenaamde „primo-benoemingen”.

Een lid wijst erop dat de bezorgdheid van de heer Olivier voor het niet-statutair personeel dat tewerkgesteld is in de Vlaamse administratie, zeer begrijpelijk is. Het is echter een

probleem dat zich in geheel de Vlaamse administratie stelt. Wat de heer Olivier voorstelt zou een gevaarlijk precedent vormen, aangezien men op deze wijze zeer veel ambtenaren zonder examen zou moeten aanwerven.

De Gemeenschapsminister heeft eveneens begrip voor de zorg van de indiener van het amendement. Hij wijst er echter op dat het amendement in tegenspraak komt met de vorige paragraaf waar gesteld wordt dat „zolang de Vlaamse Executieve geen statuut heeft vastgesteld, de rechtspositie van de aan de VHM overgedragen personeelsleden geregeld worden door het koninklijk besluit van 8 januari 1973 tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut”.

Dit koninklijk besluit maakt het statuut van het **rijkspersoneel** van toepassing op sommige instellingen van openbaar nut. Dit geldt onder meer ook voor de toekomstige VHM. Het amendement van de heer Olivier ertoe strekkende ambtenaren uit de precaire statuten naar het rijksstatuut te laten overgaan is in strijd met dit rijksstatuut.

De indiener van het amendement is van oordeel dat de Executieve bij de primo-benoemingen toch rekening kan houden met de zorg in zijn amendement verwoord. De Gemeenschapsminister verklaart dat dit inderdaad mogelijk is en zelfs logisch en normaal. De formulering van het amendement wijst hij echter af.

De indiener van het amendement neemt akte van deze verklaring van de Gemeenschapsminister en trekt zijn amendement in. Het amendement van de heer De Vlieghere wordt eenparig verworpen met 12 stemmen.

Paragraaf 13, vernummerd naar § 4 wordt eenparig aangenomen met 12 stemmen nadat in fine „§ 2” vervangen werd door § 3.

Artikel 8 wordt met twaalf stemmen eenparig **aangenomen**.

Artikel 9

Dit artikel wordt eenparig aangenomen met twaalf stemmen.

Artikel 10

Een eerste amendement van de heer Van Elewyck c.s. ertoe strekkende in het tweede lid „van de ter zake geldende wetten en decreten” te vervangen door de woorden „van de Huisvestingscode” wordt door de indiener ingetrokken. Het is overbodig gezien de verwijzing naar de Huisvestingscode ter zake niet dienstig is (cf. bespreking van artikel 6).

Een tweede amendement van de heer Van Elewyck c.s. beoogt de vervanging in het derde lid van het woord „**schuld**-saldoverzekeringen” door de woorden „alle soorten verzekeringen”.

De indiener verklaart dat door de verzekeringskas van de NLM nog andere verzekeringen, met name brandverzekeringen, werden afgesloten.

Indien dit niet zo zou zijn, zal de indiener zijn amendement intrekken.

De Gemeenschapsminister geeft volgende toelichting inzake de verzekeringskas van de NLM : „De **levensverzekerings**kas van de NLM heeft sedert haar oprichting 127.961

contracten (tot eind 1987) afgesloten waarvan er nog 75.324 lopende zijn. Het zijn allemaal schuldsaldoverzekeringen waarvan de premie eenmalig is en mede ontleend wordt door betrokkene.

De schuldsaldoverzekeringen worden alleen toegestaan aan ontleners van de NLM. De verdeling van de verzekeringskas tussen het Vlaams Gewest en het Waals Gewest is praktisch klaar en eenvoudig toewijsbaar omdat de schuldsaldoverzekering gekoppeld is aan de lening. De inning van de schuldsaldoverzekering is een louter boekhoudkundige operatie waar geen financiële transactie aan te pas komt”.

De heer Van Elewyck neemt akte van de toelichting van de Gemeenschapsminister en trekt zijn amendement in.

Van de heer Olivier c.s. ligt een amendement voor ertoe strekkende een vierde lid toe te voegen aan artikel 10 luidende als volgt :

„De daartoe bestaande Dienst Levensverzekering wordt beheerd door de Raad van Bestuur, die onder zijn verantwoordelijkheid het toezicht op deze Dienst overdraagt aan de Voorzitter en de twee leden voorgedragen door de maatschappijen die erkend waren door de Nationale Landmaatschappij”.

Als toelichting verklaart de indiener dat het koninklijk besluit van 27 juni 1947 (B.S. 8-9 september 1947) uitdrukkelijk vermeldt dat aan de Nationale Landmaatschappij een verzekeringskas toegevoegd wordt met afzonderlijke boekhouding en afzonderlijke winst- en verliesrekening. Deze uitdrukkelijke bepaling is ten andere ook weerhouden geweest in de Huisvestingscode.

Het belang van de Dienst Levensverzekering is dermate groot dat het aangewezen is dat dit instrument over een afzonderlijke boekhouding beschikt en dat de leden van de Raad van Bestuur die voorgesteld worden door de erkende maatschappijen van de vroegere Nationale Landmaatschappij rechtstreeks betrokken worden bij de werking en het toezicht op de activiteiten van deze kas.

Anderzijds is het zo dat het de verzekerden zijn van deze maatschappijen die het kapitaal hebben bijeengebracht, en nog altijd recht hebben op de instandhouding ervan.

De indiener meent ~~te weten~~ dat in het verleden de winsten van deze verzekeringskas in opdracht van de regering werden aangewend voor de nrefinanciering van ruilverkavelingsprojecten. Dit zal in de toekomst uiteraard niet meer mogelijk zijn, maar wellicht worden er in het kader van de huisvesting andere nuttige bestemmingen (bij voorbeeld stadsrenovatie) gevonden.

Verschillende leden doen opmerken dat de rechten van de verzekerden alleszins moeten gevrijwaard worden. De verzekeringskas van de NLM ontsnapt niet aan de dwingende bepalingen die in het verzekeringsrecht gelden om de dekking van de risico's die zich in hoofde van de verzekerden zouden voordoen, te vrijwaren.

De wijze waarop de Raad van Bestuur echter de winst van de verzekeringskas zou aanwenden is een interne aangelegenheid.

Een lid is van oordeel dat het aanwenden van deze winst voor sociale huisvestingsdoeleinden een sociale plicht is voor de gehele Raad van Bestuur. Men kan de winst toch niet voorbehouden enkel voor de verzekerden.

Het amendement van de heer Olivier c.s. dat het beheer van deze verzekeringskas overdraagt aan een aparte cel in

de Raad van Bestuur kan hij niet bijtreden. Als de hele Raad van Bestuur verantwoordelijk is, moet ook de hele Raad van Bestuur toezicht hebben. Hetzelfde lid ziet hierin een poging om binnen de ene VHM twee aparte structuren en dito beschotten in te bouwen.

De Gemeenschapsminister betoogt dat op het revenu van de schuldsaldoverzekeringen van de NLM de wiskundige reserves moeten worden ingehouden. Het winstsaldo is eigendom van de NLM. Het is evident dat dit voor dat sociale doel wordt aangewend waartoe de rechtspersoon in het leven werd geroepen. Voor de VHM zal dit doel de sociale huisvesting in zijn breedste zin zijn.

Een lid is van oordeel dat men evengoed het winstsaldo kan aanwenden om de premies te verlagen. In elk geval moet, aldus dit lid, de veiligheid van de belegging verzekerd zijn.

Wat het beheer van deze verzekeringskas betreft, aldus de Gemeenschapsminister, vraagt hij het amendement van de heer Olivier c.s. niet aan te nemen. Hij acht het niet nodig aldus in te grijpen in de interne organisatie en modus operandi van de Raad van Bestuur. Overigens, vermits artikel 5 geen melding maakt van leden voorgedragen door de NLM erkende maatschappijen, is het amendement in zijn huidige formulering niet conform met dit artikel.

De indiener vraagt of er een aparte boekhouding zal zijn voor de verzekeringskas. De Gemeenschapsminister neemt aan van wel doch wil geen engagement op zich nemen nopens de wijze waarop de Raad van Bestuur de verzekeringskas dient te beheren.

Een lid is van mening dat alleszins ook in de toekomst minstens apart melding zal moeten worden gemaakt van de activiteiten en de toestand van de Levensverzekeringskas in het jaarverslag (cf. NLM verslag 1987, blz. 113).

De heer Olivier trekt zijn amendement in.

Tenslotte ontspint zich naar aanleiding van de gedachtenwisseling omtrent de schuldsaldoverzekeringen van de NLM een discussie omtrent volgende problematiek.

Artikel 6 bepaalt dat de VHM onder meer de rechten en verplichtingen inzake huisvesting van de NLM overneemt, met uitzondering van wat betrekking heeft op de bewoning, de inrichting en de uitbating van de agrarische en direct agrarisch gebonden bedrijven.

Een lid vreest nu dat zodra de Verzekeringskas van de NLM overgedragen wordt naar de VHM, de „agrariërs” de schuldsaldoverzekeringen afgesloten ter dekking van hun leningsovereenkomsten niet kunnen continueren aangezien de VHM te hunnen opzichte geen verplichtingen heeft. Wanneer zich het risico in hunnen hoofde voordoet, zijn zij niet langer verzekerd.

Verschillende leden zijn van mening dat men een onderscheid moet maken. Er zijn de privaatrechtelijke betrekkingen tussen de verzekeringsnemer en de verzekeraar die niet kunnen worden aangetast door externe factoren. Eens de landbouwer een schuldsaldoverzekering heeft afgesloten voor de afbetaling van zijn woonhuis, blijft dit contract gelden tot het uitdooft.

Het derde lid van dit artikel beschikt voor de toekomst. Een andere vraag is waar de landbouwbedrijven in de toekomst terecht zullen kunnen voor hun schuldsaldoverzekering betreffende woonhuis en inrichtingen.

Een lid meent dat de VLM voortaan hierin zal moeten voorzien.

Daarop repliceert een lid dat voor de VLM niet in een verzekeringskas werd voorzien. Men zou dus kunnen stellen dat de in de NLM bestaande verzekeringskas ten dele zou opgesplitst worden om binnen de VLM voor de agrarische bedrijven de afgesloten verzekeringen te continueren en nieuwe verzekeringen te kunnen afsluiten.

De Gemeenschapsminister verklaart na inlichtingen te hebben ingewonnen bij de NLM dat het hier zou gaan over maximaal 40 bestaande levensverzekeringscontracten.

Dit probleem lijkt hem derhalve eerder van theoretische aard vermits de bestaande contracten door de VHM, voor wat de huisvesting betreft, als rechtsopvolger van de NLM kunnen worden overgenomen.

Artikel 10 wordt met 12 stemmen eenparig aangenomen.

Artikel 11

„Dit artikel regelt de erkenning van de plaatselijke huisvestingsmaatschappijen door de VHM.

Paragraaf 1

Van de heer Van Elewyck c.s. ligt een amendement voor teneinde de gehele Vlaamse Executieve te laten beraadslagen over het vast te stellen reglement ter erkenning.

Na raadpleging van de Executieve verklaart de Gemeenschapsminister te kunnen instemmen met de geest van dit amendement. De erkenning van de met een sociaal doel opgerichte vennootschappen is een uiterst belangrijke beslissing. De vaststelling van het reglement, op grond waarvan die erkenning kan en moet gebeuren, is van een dergelijke betekenis dat dit een aangelegenheid is waarover de ganse Executieve zich moet uitspreken. Hij stelt voor de tekst als volgt te wijzigen :

„overeenkomstig een bij besluit van de Vlaamse Executieve vast te stellen algemeen reglement”.

De commissie neemt eenparig met 12 stemmen dit amendement aan. De heer Van Elewyck trekt zijn amendement in.

Een tweede amendement van de heer Van Elewyck c.s. strekt ertoe de punten 1 en 2 te vervangen door de woorden „de taken te volbrengen zoals die in de Huisvestingscode voor de bouwmaatschappijen tot nut van het algemeen worden omschreven”.

Hiermee wil hij vermijden dat de veel ruimere bevoegdheden die door de HVC met betrekking tot de sociale huisvestingsactiviteiten van de erkende maatschappijen zijn opgenomen zouden worden uitgesloten.

Hij geeft als voorbeeld het niet in de opsomming vermelde aanleggen van grondreserves, het leasen van gebouwen gebouwd door een bouwpromotor, het afstaan van een zakelijk recht bij voorbeeld het verlenen van opstalrecht, erfpacht.

Beperkt de opsomming onder 1 en 2 de HVC ?

De Gemeenschapsminister verklaart dat artikel 11 geïnspireerd is door artikel 13 van de HVC dat bijna gelijkkluidend is. Het is evident dat bij het kopen, het bouwen, enzovoort is inbegrepen, alles wat hiermee verband houdt. Het is niet opportuun alle mogelijke taken van de erkende maatschappijen exhaustief op te sommen.

De leasing en het verlenen van een recht van opstal moeten uiteraard tot de mogelijkheden behoren net zoals dit in het verleden het geval was.

Indien men een exhaustieve opsomming geeft zou men, aldus een lid, ten onrechte kunnen besluiten dat alle erkende maatschappijen tot deze taken verplicht zijn.

Na raadpleging van de Executieve stelt de Gemeenschapsminister bij amendement voor de tekst sub. 1 en 2 aan te vullen met de woorden „en alles wat ermee verband houdt”. Met dit amendement wil de Executieve het toepassingsveld van de sociale bouwmaatschappijen zo ruim mogelijk stellen. De commissie stemt hiermee eenparig in. De heer Van Elewyck trekt zijn amendement in.

Hetzelfde lid heeft bedenkingen bij de redactie van § 1, 2°: „het kopen van gronden, bestemd om ingericht of wederverkocht te worden met het oog op de oprichting van in 1° bedoelde gebouwen of op de aanleg van tuinen”. Wat behelst „tuinen”? Zijn de terreinen bestemd voor groenvoorziening in de sociale woonwijken ook „tuinen”? Zij kunnen toch niet wederverkocht worden?

De Gemeenschapsminister verklaart dat zowel tuinen als groene ruimten kunnen worden bedoeld. Tuinen kunnen worden wederverkocht, groene ruimten kunnen worden ingericht.

De heer Olivier c.s. stelt voor tussen de woorden „kopen” en „bouwen” het woord „slopen” in te lassen. Het gaat hier om een vergetelheid.

De Gemeenschapsminister heeft hiertegen geen bezwaar.

De commissie stemt deze toevoeging eenparig goed.

Van de heer De Vlieghere ligt een amendement voor ertoe strekkende de erkenning afhankelijk te maken van een gemotiveerd advies van de gemeenteraden van de gemeenten waarin de erkende maatschappijen werkzaam zijn.

Hij acht dit nodig vermits de gemeenten het huisvestingsbeleid op hun grondgebied bepalen. Zij dienen de ruimst mogelijke inspraak te krijgen in de toekomstige herstructurering van de plaatselijke huisvestingsmaatschappij. Bij de erkenning van de bestaande maatschappijen dient hiermee maximaal rekening te worden gehouden.

De commissie acht dit amendement niet opportuun. Sommige maatschappijen zijn werkzaam op het grondgebied van twee gemeenten. Zij verwerpt het amendement eenparig met twaalf stemmen.

Met betrekking tot de erkenningsprocedure wijst een lid erop dat het ongewoon is dat een beroep geacht wordt te zijn ingewilligd bij stilzitten van de Vlaamse Executieve. Hij dient daarom bij amendement voor in fine van § 1 te schrijven: „Het beroep schorst de weigering of de intrekking van de erkenning op, tot de Vlaamse Executieve uitspraak heeft gedaan”. (Amendement Van Elewyck c.s.)

De Gemeenschapsminister is zich bewust van de nadelen van de in artikel 11 § 2 tweede lid voorgestelde procedure. Hij verwijst naar het advies van de Raad van State en citeert „Die bepaling stemt overeen met de regeling opgenomen in artikel 13, 3° en 4° lid, van de HVC zoals gewijzigd bij decreet van 30 oktober 1984. Het zal de Executieve en de Vlaamse Raad toekomen te beoordelen of die — eerder ongewone — regeling, die erop neerkomt, dat bij stilzitten van de overheid gedurende zes maanden, een erkenning wordt verleend of een intrekkingbeslissing wordt ongedaan gemaakt, moet behouden blijven”. (Stuk 148 (BZ 1988) – Nr. 1 blz. 11).

De heer De Seranno c.s. stelt voor het woord „ingewilligd” in de laatste zin te vervangen door „verworpen”. De Gemeenschapsminister stelt na raadpleging van de Executieve een analoog amendement voor ertoe strekkende „ingewilligd” te vervangen door „verworpen”. Aldus wordt een grotere rechtszekerheid ingevoerd met betrekking tot een eventueel beroep.

De commissie stemt dit amendement eenparig goed.

De heren Van Elewyck en De Seranno trekken hun amendement in.

Een laatste amendement op deze paragraaf is van de hand van de heer De Vlieghe. Het beoogt de invoering van tijdelijke erkenningen teneinde fusies en herstructureringen tussen maatschappijen te bevorderen. Hij verwijst hiervoor naar het advies van de SERV (Stuk 148 (BZ 1988) – Nr. 1 blz. 13).

Dit amendement luidt : „Voor maatschappijen die werkzaam zijn in gemeenten waar nog andere maatschappijen werkzaam zijn, geldt deze erkenning slechts voor een periode van drie jaar ten einde de noodzakelijke fusies en herstructurering van de bestaande vennootschappen mogelijk te maken”.

De Gemeenschapsminister verklaart dat het uiteraard de bedoeling is, daar waar mogelijk, fusies en herstructureringen door te voeren. Het algemeen reglement waarvan sprake zal dit alleszins beogen. Hij pleit echter voor een pragmatische evolutie.

Vooreerst blijft volgens het ontwerp van het decreet de erkenning van de bestaande vennootschappen geëerbiedigd.

Vervolgens wordt een periode van een zekere duur voorzien — een periode waarvan de tijdslimiet vastgesteld wordt door de Executieve — gedurende **dewelke** de nieuwe **erken**ningsvoorwaarden worden vastgelegd en toegepast.

Indien men daarbij rekening houdt met de adviezen terzake van de Concertatiecommissie dan is er weinig of geen bezwaar om zich te houden aan de opties van dit ontwerp van decreet.

Het amendement van de heer De Vlieghe wordt verworpen met 12 stemmen. § 2 wordt eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Paragraaf 3

Een lid vraagt welke de **preciese** draagwijdte is van artikel 11 § 3. Enerzijds is er de continuïteit inzake de reeds verleende erkenningen totdat de VHM zelf opnieuw heeft **gesta**tueerd. Anderzijds geldt deze continuïteit slechts „uiterlijk tot op een door de Executieve te bepalen datum”. Hij pleit ervoor deze datum zo vast te stellen dat hij enige betekenis heeft. Indien men deze voorlopige erkenningstermijn te kort houdt, heeft het geen zin om in een voorlopige erkenning te voorzien. De Gemeenschapsminister verwijst naar zijn antwoord op het amendement van de heer De Vlieghe.

De paragraaf 3 alsook het gehele artikel 11 worden **eenpa**rig goedgekeurd met 12 stemmen.

Artikel 12

Op dit artikel zijn geen amendementen ingediend.

Niettemin verwijst een lid naar zijn opmerkingen gemaakt

bij de algemene bespreking. Hij acht het niet mogelijk dat het decreet voor 1 januari in het Staatsblad verschijnt.

Een ander lid is van mening dat indien dit niet het geval is, dit juridisch geen problemen oplevert. Vermits het decreet met retroactieve kracht per 1 januari 1989 in werking treedt.

Dit artikel wordt eenparig aangenomen met 12 stemmen.

IV. EINDSTEMMING

Het gehele ontwerp van decreet wordt aangenomen met 12 stemmen.

De Verslaggevers,

De Voorzitter,

J. DE SERANNO

R. VAN ROMPAEY

H. DE LOOR

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**Artikel 1**

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet.

Artikel 2

§ 1. Met het oog op de overname, wat betreft het Vlaamse Gewest, van de taken, de goederen, de personeelsleden, de rechten en de verplichtingen inzake huisvesting van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en van de Nationale Landmaatschappij, in uitvoering van de wet van 28 december 1984 tot afschaffing of herstructurering van sommige instellingen van openbaar nut, zal een Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, afgekort VHM, als een instelling van openbaar nut worden opgericht.

§ 2. De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij zal, zonder haar burgerlijk karakter te verliezen, in de vorm van een naamloze vennootschap worden opgericht.

De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij heeft rechtspersoonlijkheid. Voor al wat niet door haar statuten of dit decreet is bepaald, wordt zij beheerst door de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen.

Het Vlaamse Gewest, de provincies gelegen in het Vlaamse Gewest, de gemeenten gelegen in het Vlaamse Gewest en de in artikel 11 bedoelde erkende maatschappijen kunnen inschrijven op het kapitaal van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij.

§ 3. De statuten van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij worden, na goedkeuring bij besluit van de Vlaamse Executieve, vastgesteld in een notariële akte houdende oprichting van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij. De statuten kunnen slechts worden gewijzigd mits goedkeuring bij besluit van de Vlaamse Executieve.

Artikel 3

De bepalingen van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut van toepassing op de instellingen van categorie B, zijn van overeenkomstige toepassing op de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, met dien verstande dat onder „Koning, Minister-raad, Ministerieel Comité, Minister, Minister van Financiën, Minister die het Openbaar Ambt in zijn bevoegdheid heeft, Minister die de Begroting in zijn bevoegdheid heeft” de Vlaamse Executieve wordt verstaan, onder „Kamers” de Vlaamse Raad, en onder „Regeringscommissaris” de Gemeenschapscommissaris.

Artikel 4

De vestiging van de zetel van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij wordt door de Vlaamse Executieve bepaald.

Artikel 5

De Raad van Bestuur van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij bestaat uit dertien leden, waaronder een voorzitter

en een vice-voorzitter. De Vlaamse Executieve benoemt en ontslaat de voorzitter, de vice-voorzitter en de overige leden van de Raad van Bestuur. Onder de leden worden zoveel bestuurders benoemd als er provincies vertegenwoordigd zijn in de vergadering der aandeelhouders, op een door deze provincies voorgedragen dubbele lijst.

Artikel 6

Onverminderd het koninklijk besluit nr. 518 van 31 maart 1987 tot bekrachtiging van de overeenkomst tussen de Regering en de Vlaamse Executieve, de Waalse Executieve en de Executieve van het Brusselse Gewest betreffende de regeling van de schulden van het verleden en de ermede verband houdende lasten inzake sociale huisvesting, worden vanaf de datum van de overdracht toegewezen aan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij :

1° de taken, de goederen, de rechten en de verplichtingen van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting ;

2° de taken, de goederen, de rechten en de verplichtingen inzake de huisvesting van de Nationale Landmaatschappij met uitzondering van diegene, die betrekking hebben op de bewoning, de inrichting en de uitbating van agrarische en direct agrarisch gebonden bedrijven.

Bij de uitvoering van de in het eerste lid vermelde taken zal, in de structuur en de organisatie van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, en in de toewijzing van de kredieten, de verplichting, eensdeels huurwoningen ter beschikking te stellen en anderdeels de eigendomsverwerving door particulieren te bevorderen, worden onderscheiden en gewaarborgd.

De Vlaamse Executieve stelt vast welke goederen, rechten en verplichtingen overeenkomstig het eerste lid, 2° betrekking hebben op de huisvesting.

Artikel 7

§ 1. Het personeel van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en van de Nationale Landmaatschappij, dat aan het Vlaamse Gewest wordt overgedragen, wordt, vanaf de datum van die overdracht, toegewezen aan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij voor zover het belast is met opdrachten inzake huisvesting.

§ 2. Onverminderd de bepalingen van de koninklijke besluiten van 17 november 1986 betreffende de overgang van de personeelsleden van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting, respectievelijk betreffende de overgang van de personeelsleden van de Nationale Landmaatschappij, behouden de personeelsleden bedoeld in § 1, hun administratieve en geldelijke anciënniteit, alsmede alle reglementair toegekende rechten, verworven in de instelling waarvan ze afkomstig zijn.

Artikel 8

§ 1. Met het oog op de taken waarmee de Huisvestingsmaatschappij overeenkomstig artikel 6 wordt belast, stelt de Vlaamse Executieve de personeelsformatie vast.

§ 2. De Vlaamse Executieve stelt vast welke personeelsleden van de Nationale Landmaatschappij belast zijn met opdrachten inzake huisvesting.

§ 3. Zolang de Vlaamse Executieve geen statuut heeft vastgesteld blijft de rechtspositie van de aan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij overgedragen personeelsleden geregeld door het koninklijk besluit van 8 januari 1973 tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut.

§ 4. Met het oog op het waarborgen van de noodzakelijke continuïteit kan de Vlaamse Executieve personeelsleden benoemen gedurende een periode van zes maanden vanaf de datum van het in werking treden van het besluit van de Vlaamse Executieve tot vaststelling van de personeelsformatie. Zij kan daarbij afwijken van de vereisten inzake werving, verandering van graad en bevordering, zoals vastgesteld in het besluit van de Vlaamse Executieve dat het personeelsstatuut bepaalt of, bij gebreke daaraan, in het in § 2 bedoelde koninklijk besluit.

Artikel 9

De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij is ertoe gemachtigd deel te nemen aan de pensioenregeling ingesteld bij de wet van 28 april 1958 betreffende het pensioen van het personeel van zekere organismen van openbaar nut, alsmede van hun rechthebbenden.

Artikel 10

De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij kan leningen aangaan en kredieten opnemen binnen de perken en onder de voorwaarden te bepalen door de Vlaamse Executieve. De Vlaamse Executieve kan de waarborg van het Vlaamse Gewest hechten aan deze leningen en kredieten.

Aan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij kan door de Vlaamse Executieve machtiging verleend worden, met het oog op het bereiken van haar doel en onder inachtneming van de ter zake geldende wetten en decreten, de onteigening ten algemene nutte, zelfs bij stroken, van gebouwen of ongebouwde eigendommen, te vervolgen.

De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij wordt gemachtigd schuldsaldoverzekeringen af te sluiten voor de bij haar door particulieren ontleende kapitalen.

Artikel 11

§ 1. De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij verleent, overeenkomstig een bij besluit van de Vlaamse Executieve vast te stellen algemeen reglement, de erkenning aan de met een sociaal doel opgerichte maatschappijen, werkzaam in het Vlaamse Gewest, die beogen :

1° het kopen, slopen, bouwen, verbouwen, verkopen, beheren, huren of verhuren van gebouwen in het kader van de sociale huisvesting en alles wat ermee verband houdt ;

2° het kopen van gronden, bestemd om ingericht of weder-verkocht te worden met het oog op de oprichting van in 1° bedoelde gebouwen of op de aanleg van tuinen. en alles wat ermee verband houdt.

In geval de erkenning geweigerd of ingetrokken word; kan de betrokken maatschappij, binnen de drie maanden na de mededeling van de beslissing van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, beroep instellen bij de Vlaamse Executieve.

ve, die uitspraak doet binnen de zes maanden na de instelling van het beroep. Het beroep wordt geacht verworpen te zijn bij ontstentenis van een uitspraak van de Vlaamse Executieve binnen de gestelde termijn.

§ 2. Wanneer het algemeen belang of de naleving van de wetten, decreten, reglementen of statuten het eisen, kan de Raad van Bestuur van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij of de commissaris bedoeld in artikel 24 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, het beheersorgaan van de erkende maatschappij verplichten om binnen de door hem gestelde termijn te beraadslagen over iedere door hem bepaalde aangelegenheid.

Werd binnen de gestelde termijn geen beslissing genomen of stemt de Raad van Bestuur van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij niet in met de genomen beslissing dan kan hij zich in de plaats stellen van de erkende maatschappij en desgevallend één of meer afgevaardigden ter plaatse zenden. De Vlaamse Executieve wordt in kennis gesteld van de toepassing van deze bepaling.

§ 3. De erkenning, verleend door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting of door de Nationale Landmaatschappij aan de in § 1 bedoelde maatschappijen, werkzaam in het Vlaamse Gewest, geldt ten opzichte van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij tot op de datum van de in § 1 bedoelde beslissing tot erkenning of tot weigering van de erkenning, doch uiterlijk tot op een door de Vlaamse Executieve te bepalen datum.

Artikel 12

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 1989, met uitzondering van de artikelen 1, 2, 3, 4 en 5 die in werking treden de dag waarop ze in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt.

BIJLAGEN

BIJLAGE I

Vraag nr. 19
van 14 juli 1988
van de heer J. Van Elewyck
(B.V.A., nr. 10 van 27 september 1988)

Nationale Maatschappij voor de Huisvesting – Financiële achterstand van het Vlaamse Gewest

Welk is, voor elk van de jaren sedert 1983, de financiële achterstand van het Gewest tegenover de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting ?

Hoe en wanneer wil de Minister deze achterstand regelen ?

NB : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Waltniel, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen heb ik de eer hem de volgende gegevens te verstrekken

De financiële verplichtingen van de nationale en gewestelijke overheden inzake de leningen uitgegeven door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting met staatswaarborg worden geregeld door :

1. de wet van 5 maart 1984 betreffende de saldi en de lasten van het verleden van de Gemeenschappen en de Gewesten en de nationale economische sectoren (B.S. 16.3.1984) en het koninklijk besluit van 31 maart 1984 betreffende de saldi en de lasten van het verleden van de Gemeenschappen en de Gewesten (B.S. 7.4.1987) ;
2. de overeenkomst van 4 mei 1987 tussen de Regering en de Vlaamse Executieve, de Waalse Gewestexecutieve en de Executieve van het Brusselse Gewest betreffende de regeling van de schulden van het verleden inzake sociale huisvesting (B.S. 6.6.1987).

1. De wet van 5 maart 1984 en het koninklijk besluit van 31 maart 1984.

De wet van 5 maart 1984 bepaalt in artikel 1 dat het Vlaamse Gewest en het Waalse Gewest gehouden zijn tot de lasten die voortvloeien uit beslissingen of verbintenissen die, vanaf 1 januari 1975, in de aangelegenheden bedoeld in artikel 6 § 1 van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980 zijn genomen of aangegaan ingevolge beraadslagingen van de ministeriële comités.

Artikel 2 § 1 van de wet van 5 maart 1984 bepaalt dat de Staat, in afwijking van artikel 1 gehouden blijft door de waarborg die hij heeft verleend voor de uitvoering van de in artikel 1 bedoelde beslissingen en verbintenissen. In geval van toepassing van deze waarborg verhaalt de Staat de gedane uitgaven op de Gemeenschap of het Gewest, naargelang het geval.

Artikel 2 § 2 bepaalt dat, in afwijking van artikel 1, de volgende lasten van de door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en door de Nationale Landmaatschappij aangegane leningen vanaf 1 januari 1983 ten laste van de Staat zijn :

a. de kapitaalaflossingen en -terugbetalingen van de leningen die werden aangegaan tussen 1 januari 1975 en 31 december 1979 ;

b. alle financiële lasten van de leningen die werden afgesloten in 1975 en 1976 om verbintenissen te honoreren die vóór 1 januari 1975 werden aangegaan. Voor de voor de jaren 1981 en 1982 uit deze leningen voortgekomen financiële lasten wordt er aan het Vlaamse Gewest en aan het Waalse Gewest een bijkomend krediet toegestaan, waarvan de betaling over 7 jaar, met ingang van het jaar 1983, in gelijke delen geschiedt.

Overeenkomstig artikel 2 § 3 van de wet van 5 maart 1984 bepaalt het koninklijk besluit dd. 31 maart 1984, na advies van de Vlaamse Executieve en van de Waalse Gewestexecutieve de bedragen van de in § 2 bedoelde financiële lasten en van het in § 2 bedoelde krediet.

Het Brusselse Gewest valt, in de schoot van de nationale Regering, onder dezelfde regeling.

2. De overeenkomst tussen de Regering en de Gewesten

De overeenkomst tussen de Regering en de Gewesten regelt enerzijds de principes van de verdeling van de lasten van de sociale huisvesting en anderzijds de oprichting van het Amortisatiefonds van de Leningen van de Sociale Huisvesting (ALESH).

De overeenkomst bepaalt in artikel 2 dat de verdeling van de lasten tussen Staat en Gewesten gebeurt overeenkomstig de bepalingen van de wet van 5 maart 1984, rekening houdend met de achterstallen verschuldigd door respectievelijk de Staat en de Gewesten.

Artikel 2 bepaalt verder dat voor de jaren 1987, 1988 en 1989 het aandeel van de Gewesten in de lasten verhoogd wordt met telkens 4 miljard frank als inspanning van de Executieven in het spaarplan van de Regering.

In artikel 4 bepaalt de overeenkomst dat de verdeling van de lasten van het verleden tussen de Gewesten onderling gebeurt overeenkomstig de jaarlijkse met leningen betaalde investeringen in elk der Gewesten en het aandeel van ieder Gewest in de achterstallige betalingen aan de nationale huisvestingsmaatschappijen.

Verder voorziet de overeenkomst in de oprichting van het Amortisatiefonds van de Leningen van de Sociale Huisvesting (ALESH) dat tot taak heeft de verplichtingen van de ontbonden Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en de Nationale Landmaatschappij te honoreren, en dat herfinancieringsleningen kan aangaan voor rekening van de Gewesten voor de herfinanciering van hun aandeel in de lasten van het verleden.

Door deze beschikkingen werden evenwel slechts de grote principes gesteld voor de verdeling tussen de Staat en de Gewesten en tussen de Gewesten onderling. Over de praktische uitvoeringsmodaliteiten kon er tot op heden nog geen overeenstemming worden bereikt.

Aldus dient onder andere nog tot overeenstemming gekomen worden over :

- de bepaling van het deel dat de Staat op zich moet nemen in verband met de interestlasten van leningen aangegaan in 1975 en 1976 voor de honorering van verbintenissen genomen voor 1.1.1975 ;
- de definitie van de door de elk Gewest uitgevoerde investeringen en hun respectieve achtersta1 in de financiële dienst van de leningen ;
- de aanrekening aan de Gewesten van hun respectief aandeel in de verhoging van de lasten voor de jaren 1987, 1988 en 1989 van telkens 4 miljard frank als inspanning van de Executieven in het spaarplan van de Regering. Deze financiële inspanning van 4 miljard frank heeft betrekking op de hele sector van de sociale huisvesting, dus zowel op de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting als op de Nationale Landmaatschappij ;
- de aanrekening van de voorschotten van de Thesaurie ten belope van 7.200 miljoen frank, welke de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting in 1985 ontving om de financiële dienst van de leningen te kunnen verzekeren.

Het is duidelijk dat deze problemen onderling verbonden zijn.

Daarom werden er door de Regering twee afgevaardigden aangesteld (K.B. 6.4.1987 — B.S. 7.5.1987) die tot taak hebben de regionalisatie van de sociale huisvestingssector voor te bereiden en concrete voorstellen te formuleren voor een regeling van de lasten van het verleden.

De hiernavolgende cijfers werden verstrekt door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en dienen te worden geïnterpreteerd binnen de bovenstaande context.

A. Achtersta1 van de Staat en de Gewesten in de financiële dienst van de leningen Nationaal Fonds voor de Huisvesting (artikel 41 van de Huisvestingscode).

- voorlopige toestand in miljoenen frank op 31.12.1987, op basis van dotatiesleutels, en rekening houdend met de door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting uitgewerkte „modelrekeningen” ;

- zonder rekening te houden met de bijkomende financiële inspanning van de Gewesten ten belope van 4 miljard in 1987.

(in miljoenen frank)

Dienst- jaar	Staat	Vlaams Gewest	Waals Gewest (1)	Brussels Gewest (1) (1)	Totalen	Herfinan- cieringsle- ningen	Saldo
1981	—	1.165	—	—	1.165	—	1.165
1982	441	2.657	—	—	3.098	—	3.098
1983	390	-134	—	—	256	—	256
1984	225	1.114	5.016	171	6.526	—	6.526
1985	99	2.096	6.249	1.239	9.683	8	9.683
1986	12.5	8.516	6.893	1.342	16.876	20.502	-3.626
1987	2.553	16.879	12.590	2.414	34.436	33.660	776
Totaal	3.833	32.293	30.748	5.166	72.040	54.162	17.878

(1) De betalingen die door het Waalse en Brusselse Gewest werden uitgevoerd zonder precieze opgave van boekjaar werden geïmputeerd op hun oudste respectieve schulden.

B. Achtersta1 van de Gewesten in de financiële dienst van de herfinancieringsleningen uitgegeven in uitvoering van de overeenkomst tussen de Regering en de Gewesten

Voorlopige toestand in miljoenen frank op 31.12.1987, op basis van de modelrekeningen :

Vlaamse Gewest : 479 miljoen ;

Waalse Gewest : 602 miljoen ;

Brusselse Gewest : 102 miljoen.

Tot slot valt nog aan te stippen dat het Vlaamse Gewest een achtersta1 heeft in de financiële dienst van de leningen die de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting heeft uitgegeven onder waarborg van het Vlaamse Gewest ten belope van 3 miljoen frank (toestand op 31.12.1987).

BIJLAGE II

VERZEKERINGSKAS NATIONALE LANDMAATSCHAPPIJ

1. Doel van de levensverzekering

De Nationale Landmaatschappij kent langlopende leningen toe aan mingevoede gezinnen die een klein landeigendom bouwen of kopen.

In de leningsakte wordt bepaald dat mits betaling van een bepaalde som, de erfgenamen van de ontlener, indien deze laatste komt te overlijden tijdens de duur van de lening, vrijgesteld worden van de terugbetaling van het nog verschuldigd blijvend saldo van de lening.

Die bepaling is een modaliteit van de lening ; net zoals de clause inzake hypotheek, beoogt zij het verhogen van de zekerheid van de verrichting, de erfgenamen (weduwe en kinderen) van de ontlener bieden immers niet meer dezelfde waarborgen als de ontlener zelf.

Ook al dient het afzien van het nog verschuldigd blijvend saldo van de lening tegen betaling van een bepaalde som, gestort op het ogenblik van de toekenning der lening, te worden beschouwd als een modaliteit van de lening, toch is het een levensverzekeringsverrichting. Het is echter zo dat levensverzekeringsverrichtingen onderworpen zijn aan specifieke technische en financiële regels ; in de schoot van de Nationale Landmaatschappij heeft men het dan ook nuttig geacht voor die verrichtingen een afzonderlijke boekhouding te houden, m.a.w. een Verzekeringskas op het leven op te richten.

2. Oorsprong van de Verzekeringskas

Krachtens het koninklijk besluit van 27 februari 1935 waarbij de Nationale Maatschappij voor de Kleine Landeigendom wordt opgericht, wordt deze laatste belast met de kredietverlening ten gunste van de minvermogene gezinnen ten einde hen in staat te stellen een klein landeigendom te kopen of te bouwen ; hiertoe dient zij zelf leningen toe te staan ofwel erkende kredietmaatschappijen op te richten.

In de praktijk verleent de Nationale Maatschappij zelf krediet en werden er geen plaatselijke of gewestelijke kredietmaatschappijen opgericht, aangezien de bestaande erkende maatschappijen bouwmaatschappijen zijn.

Van het begin af werd bepaald dat de leningen zouden worden gewaarborgd door een levensverzekering. Getuige artikel 6, 2°, van het koninklijk besluit van 15 januari 1936 betreffende de voorwaarden tot toelating der Maatschappijen voor de Kleine Landeigendom dat aan de erkende kredietmaatschappijen (die zoals zoëven aangestipt, in feite niet werden opgericht) de verplichting oplegt om „de terugbetaling der toegestane leningen door levensverzekering, tot een beloop van 70% van het ganselijk bedrag der geleende gelden, te waarborgen”.

Aanvankelijk heeft de Nationale Maatschappij een beroep gedaan op de Algemene Spaar- en Lijfrentekas en op privé-verzekeringsmaatschappijen. Na enkele jaren, zodra het volume der verrichtingen het toeliet, heeft zij zelf een Verzekeringskas opgericht.

Daartoe werden de statuten van de Nationale Maatschappij gewijzigd bij beslissing van de buitengewone algemene vergadering van 6 mei 1947. Er werd met name een artikel 2bis ingevoegd.

3. Wettelijke grondslag

Zoals hierboven reeds uiteengezet, is die verzekering een gewone leningsvoorwaarde, een vorm van waarborg.

Zouden de verzekeringsverrichtingen van de Nationale Maatschappij niet onder een andere wetgeving vallen ?

In de wet van 25 juni 1930, gewijzigd bij koninklijk besluit nr. 270 van 30 maart 1938 betreffende de controle op de levensverzekeringsondernemingen, is immers bepaald dat, vooraleer hun werkzaamheden aan te vangen, de levensverzekeringsondernemingen een aanvraag om toelating moeten indienen bij het Ministerie van Nijverheid en Arbeid.

Artikel 1 van voormelde wet bepaalt dat, met het oog op de toepassing van deze wet, geacht worden levensverzekeringsondernemingen te zijn, alle ... ondernemingen

die verbintenissen aangaan, waarvan de naleving afhankelijk is van de duur van het menselijk leven, met uitzondering nochtans van de openbare of private verzorgingsinstellingen, door bijzondere wetten beheerst, alsmede.. .”.

In de bijlage bij het koninklijk besluit van 5 december 1972 (B.S. van 31 januari 1973) houdende goedkeuring van de wijzigingen en de coördinatie van de statuten van de Nationale Landmaatschappij is onder Hoofdstuk 1 „Oprichting, zetel, doel en duur van de maatschappij” een artikel opgenomen over het bestaan van de Levensverzekeringskas.

4. Activiteit van de Levensverzekeringskas

Sinds haar oprichting en tot op 31 december 1987 heeft de Verzekeringskas van de Nationale Landmaatschappij 117.961 contracten van levensverzekering afgesloten, alle van het type tijdelijke verzekering met afnemend kapitaal ; hiervan bleven 75.324 contracten in omloop op het einde van het voorbije dienstjaar.

In 1987 alleen al heeft de Verzekeringskas 2.575 contracten verwezenlijkt met een totaal premiebedrag van 200.142.107, hetzij een gemiddelde premie van 5,46 % van de lening in hoofdsom.

5. Levensverzekeringstarieven

De thans geldende tarieven van de Verzekeringskas van de Nationale Landmaatschappij werden berekend op grond van de sterftetabellen M 1966-1972 bekendgemaakt als bijlage bij het koninklijk besluit van 17 juli 1975 tot goedkeuring van het besluit van 29 april 1975 van de Algemene Raad van de Verzekeringskas (B.S. van 25 september 1975 — blz. 11826 e.v.).

Bij ministerieel besluit van 27 augustus 1975 (B.S. van 26 september 1975 — bladzijde 11.845) wordt de inwerkingtreding van het koninklijk besluit van 17 juli 1975 betreffende de tarieven van de Lijfrentekas van de Algemene Spaar- en Lijfrentekas, vastgesteld op 1 oktober 1975.

Berekening van de eenmalige levensverzekeringskas

De huidige tarieven inzake eenmalige premie, waardoor bij overlijden de terugbetaling wordt gewaarborgd van het nog verschuldigd saldo, met de aanwijzingen betreffende de sterftetabel, de rentevoet en de bezwaren die tot grondslag hebben gediend voor het opmaken ervan, werden goedgekeurd bij koninklijk besluit van 27 januari 1983 (B.S. van 19 mei 1983 — bladzijde 6666) en bij koninklijk besluit van 18 oktober 1984 (B.S. van 23 januari 1985 — bladzijde 677).

6. Investerings door de Verzekeringskas

In 1987 werden de hiernavolgende plaatsingen gedaan door middel van de reserves van de Verzekeringskas :

10.1 Hypothecaire leningen

De Verzekeringskas heeft 27 leningen toegekend in 1987 voor een bedrag van 22.350.1627 F, enige levensverzekeringspremies inbegrepen.

Op het einde van het boekjaar 1987 beliepen de door de hypothecaire schuldenaars nog verschuldigde bedragen 311.356.636 F.

30.2. Bouw- en aankooppremies

De Verzekeringskas is gemachtigd, ingevolge een op 22 december 1967 tussen de Nationale Landmaatschappij en de Belgische Staat gesloten overeenkomst, de premies voor te schieten die door de Staat aan particulieren toegekend worden voor het bouwen of aankopen van een sociale woning. Zij betaalt de premies aan degenen die bij de Nationale Landmaatschappij een lening bekomen voor de bouw of aankoop van een klein landeigendom.

Het totaal bedrag van de premies, voorgesloten voor rekening van de Staat, bedraagt 5.167.016.925 F, waarvan 235.270.389 F in 1987.

10.3. Aankoop van gronden

In het kader van het grondbeleid van de Instelling heeft de Verzekeringskas 156.337.715 F geïnvesteerd in 1987 voor de aankoop van gronden bestemd voor de sociale huisvesting.

7. Thesaurie van de Verzekeringskas

De Verzekeringskas beschikt niet over afzonderlijke bankrekeningen. De financiële bewegingen van de Kas, zowel wat de uitgaven als de ontvangsten betreft, gebeuren via de zichtrekeningen van de Nationale Maatschappij. Er is dus eenheid van Kas tussen de Nationale Maatschappij en haar Verzekeringskas.

Dienvolgens heeft de Verzekeringskas een lopende rekening bij de Nationale Landmaatschappij. De beschikbare middelen van de Kas brengen een rente op van 4 % .

Per 31 december 1987 bedraagt de rekening-courant van de Verzekeringskas bij de Nationale Maatschappij 1.230.156.466 F terwijl de rekening-courant 42.914.042 F aan rente heeft opgebracht. Dit bedrag van ca. 43 miljoen vertegenwoordigt de intrest tegen 4 % op een theoretisch kapitaal van 1.075 miljoen frank dat een volledig boekjaar zou uitstaan.

Dit laatste bedrag geeft de omvang aan van de kapitalen van de Kas die gedurende het boekjaar via de zichtrekeningen werden belegd.

De deposito's ten belope van 1.230.156.466 F per 31 december 1987 geven weliswaar de afgesloten toestand weer, maar een onvolledig beeld van de belangrijke beschikbare bedragen die in het kalenderjaar voorhanden waren.

Op 19 november 1981 bedroeg het totaal aan de deposito's van de Kas bij de Nationale Maatschappij 1.830 miljoen, hetzij een verhoging van 600 miljoen voor de eerste 10 maanden van 1987.

De liquiditeiten van de Verzekeringskas worden door de Nationale Maatschappij aangewend voor haar onmiddellijke thesauriebehoeften. Gesteld mag worden dat de beschikbare gelden van de Verzekeringskas van groot belang zijn als overbruggingskrediet ten behoeve van de Instelling. Deze kasmiddelen zijn dan ook zeer nuttig in periodes dat gewacht wordt op een nieuwe leningsmachtiging.
